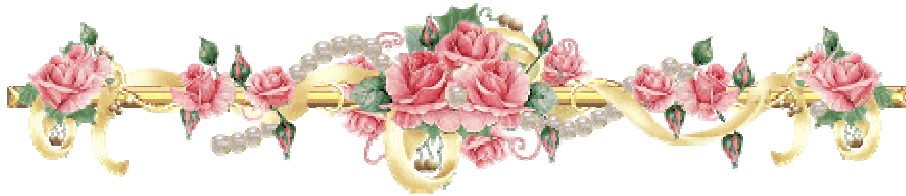

1. ئەگەر بىر كۈن پەيغەمبىرىمىز ئۆيىڭىزگە كەلسە... .

تۈركچىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: مەلەك

ئەگەر بىر كۈن پەيغەمبىرىمىز ئۆيىڭىزگە كەلسە، بىر نەچچە كۈن تۇرماق ئۈچۈن تۇيۇقسىز ئىشكىڭىزنى چەكسە، قانداق قىلىدىغانلىقىڭىزغا بەكمۇ قىزىقۇۋاتىمەن. بىلىمەن، ئەڭ گۈزەل ھۇجرىڭىزنى ئاچسىز، ئەڭ شىرىن تاماقلارنىڭىزنى ئىتسىز، ئۇنىڭ ئۆيىڭىزدە ئىكەنلىكىگە ئىشىنەلمەي قالسىز، ئۇنىڭ ئۆيىڭىزدە بولغىنىدىن تەڭداشسىز ھوزۇر ۋە بەخت ھىس قىلىسىز.

ئەمما شۇنى بىلگۈم كىلىۋاتىدۇ، پەيغەمبىرىمىز ئۆيىڭىزگە كەلگەندە ئۇنى ئىشك ئالدىغا چىقىپ قارشى ئالامسىز ياكى ئۇنى ئۆيگە تەكلىپ قىلىشتىن ئاۋال، ئالدىراپ - سالدېراپ، ھودۇقۇپ ئۆيىڭىزدىكى گىزىت - ژورناللارنى تىقپ، ئورنىغا قۇرئان - كەرىم ۋە ھەدىس شەرىفلەرنى قويۇپ قويۇش ئۈچۈن يۈگرەمسىز؟ يەنە ئامېرىكىنىڭ رومانىك فىلىملىرىنى كۆرەلمىسىز تىلۋۇزۇردىن، ياكى ئۇ خاپا بولۇشتىن بۇرۇن ئۆچۈرۈۋېتىشكە يۈگرەمسىز؟

كىم بىلىدۇ؟ بەلكىم ئىچىڭىزدە توختىماي ئاغزىڭىزدىن ئىھتىياتسىزلىقتىن سەت گەپلەرنىڭ چىقىپ كەتمەسلىكىنى تىلىشىڭىز مۇمكىن. كىتاپ جاھازىلىرىڭىزدىكى قاتارى تىزىلغان مۇزىكا پىلاستىنكىلىرى ئورنىغا توپا بېسىپ كەتكەن ھەدىس توپلىمىنى تىزىپ قويامسىز؟

پەيغەمبەر ئەپەندىمىزنى شۇ ھامان ئۆيىڭىزگە تەكلىپ قىلامسىز؟ ياكى « قانداق

قىلارمەن» دەپ پۈتى كۆيگەن توخۇدەك ئوڭ - سولڭىزغا يۈگرەمسىز؟

تولىمۇ قىزىقماۋاتىمەن، پەيغەمبىرىمىز ئەگەر ئۆيىڭىزدە بىر نەچچە كۈن تۇرۇپ

قالسا، كۈندە قىلىدىغان شۇ ئىشلىرىڭىزنى يەنە داۋاملاشتۇرالايسىز؟

ئۆيىڭىزدىكى سۆھبەت ھەر كۈنىدەك داۋاملىشىرمۇ؟ تاماقتىن كىيىن دۇئا قىلىش يەنە

ئېغىر كىلەرمۇ؟ يۈزىڭىزنى پۈرۈشتۈرمەستىن، ئاھ چەكمەستىن نامىزىڭىزنى

ئوقۇيالايسىز؟

بامدات نامىزى ئۈچۈن ئىسسىق يوتقىنىڭىزدىن بالدۇر سۇغۇرلۇپ چىقالايسىز؟ كۈندە

ئوقۇيدىغان شۇ ناخشىلىرىڭىزنى غىشىيالايسىز؟ شۇ كۈندە ئوقۇيدىغان كىتابلىرىڭىزنى

ئوقۇيالايسىز؟

مىڭىز ۋە روھىڭىزغا ئورناپ كەتكەن شۇ شەيئىلەرنى ئۇنىڭغا بىلدۈرۈشكە جۈرئەت

قىلالايسىز؟

ئۇنى كۈندە بارىدىغان شۇ سورۇنلىرىڭىزغا باشلاپ بارالايسىز؟ ياكى پىلانلىرىڭىزنى

بىرنەچچە كۈن ئۆزگەرتەيسىز؟

ئەڭ يېقىن دوستلىرىڭىزنى ئۇنىڭغا تونۇشتۇرۇپ قويۇشقا جۈرئەت قىلالايسىز؟ ياكى

پەيغەمبىرىمىز كەتكەنگە قەدەر شۇ دوستلىرىڭىز بىلەن ئۇچرىشىپ قالماستىنقى

تىلەيسىز؟

ئەمدى يۈرەكلىك ھالدا بىر جاۋاب بېرىپ بىقىڭ، پەيغەمبەر ئەپەندىمىزنىڭ ئۆيىڭىزدە

مەڭگۈگە قېلىشىنى خالايسىز؟ ياكى «ئۇف! ئاخىرى كەتتى» دەيسىز.

بۇلارنى بىلمەك ۋە چۈشەنمەك تولىمۇ قىزىقىشىمنى قوزغاۋاتىدۇ شۇنداق ئەمەسمۇ؟

ئەگەر بىر كۈن پەيغەمبىرىمىز ئۆيىڭىزگە كەلسە، بىر نەچچە كۈن تۇرماق ئۈچۈن

تيۇقسىز ئىشىكىڭىزنى چەكسە، قانداق قىلىدىغانلىقىڭىزغا بەكمۇ قىزىقماۋاتىمەن.

2. بىر قىزدىن مەكتۇب

قولۇمغا قەلەم ئالدىم، يوغان بىر قەغەز بېرىڭلار ماڭا، پۈتۈن كەچمىشىمنى يازماقچىمەن .

سەۋدا يارىسىدىن ئەمەس ئېقىۋاتقان بۇ قان ياشلىرىم .

دوختۇرخانىنىڭ دەرىزىسى تۈۋىدە ئولتۇرۇپ ئۆز خاتالىقلىرىمغا پىچىرلاۋاتىمەن .

مەن تۇغۇلۇشتىن بۇرۇن قانچىلىك ئۈمىدلەرگە تولغان بولغىنىنى ئاتىلەم؟

تۇغۇلدۇم، خوش بولۇشتى، ئىسمىمنى قويدى، ئەمگەك سىڭدۈردى .

«ئانا» دەپ تىلىم چىققاندا ھەيران قېلىشتى، ئايىغىم چىققاندا خۇشاللىقى كۆككە

يەتتى .

تامغا چاپلانغان ئىلىپبە رەسىمىنى يادىلاپ بولغىنىمدىن پەخىرلىنىشتى . نەتىجەمنىڭ ھەر

يىلى ئالدىنقى قاتاردا تۇرىۋاتقىنىدىن سۆيۈنۈشتى .

«مېنىڭ قىزىم ئادۇۋكات بولىدۇ» دېيىشتىلەر. بىرىنچى قېتىم ئۆتەلمىگىنىدە ھەممىسى ئاسماندىن چۈشۈپ كەتكەندەك بولۇپ كىتىشتى، ئىككىنچى قېتىم ئۆتكىنىدە تەبرىكلىمىگەن ئادەم قالمىدى.

رومال ئارتىشنى قاچان خىيال قىلسام شۇ چاغ «مەكتەپ پۈتتۈرگەندە ئارتىمەن» دەپ ئۆز-ئۆزۈمگە جاۋاب بېرىپ يۈردۈم.

مەن خالغان ھەممە ئىش بولدى، ھەممە نەرسەم تەل بولدى ئانا، ئەمما مەن خەيرلىك ئىشنى قىلماپتىمەن، ئىرىشكەنلىرىم ماڭا ھوزۇر-بەخت ئېلىپ كەلمىدى.

چۈنكى مەن خەيرلىكنى ئارزۇلاپتىمەن، شۇنى قىلىش ئۈچۈن ھەركەت قىلماپتىمەن. روماللىق قىز بولۇشنى ئەتىگە قويۇپ مېڭىۋېرىپتىمەن. قىلىشىم كىرەك بولغان ئىشلەرنى دائىملا كىيىنگە سۆرەپتىمەن.

مانا ئەمدى شۇ كىيىنگە ئۇلاشتىم، قىلىدىغان ئىشلىرىمغا تولىمۇ كېچىكىپ قالدىم. خۇددى ئۆزۈمنىڭ قانچىلىك ياشايدىغانلىقىمنى، قاچانغىچە ياشايدىغانلىقىمنى بىلىدىغاندەك ھەممىنى كىيىن قىلىمەن دەپ ئۆز-ئۆزۈمنى ئالداپ كەپتىمەن.

ۋاقتىم بار چاغدا ئاللاھ رازىلىقى ئۈچۈن ھېچئىش قىلماپتىمەن، ساپلا دۇنيا ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇپتىمەن.

ئازابلىنىشىم پەقەت ھىچقا كىرەلمىگىنىم ئۈچۈنلا ئەمەس، بەلكى نامازلىرىمنىمۇ ئادا قىلالمىغانلىقىم ئۈچۈندۇر، بۇنى دېيىشتىمۇ خىجىل بولۇۋاتىمەن.

كەسەل بولغىنىمدىلا، ئۆزۈم ئويلىغاندەك ئۇزۇن ياشىيالمايدىغانلىقىمنى چۈشەندىم.

ئايىغىم چىققاندا خوش بولغان ئانا!! قارىغىنە مانا ئەمدى بىچارىلىككە قاراپ يۈگرەۋاتىمەن.

رەببىمنىڭ رەھمىتىگە، مەغپىرىتىگە تەشنا بولۇۋاتىمەن.

تۆۋبە قىلىۋاتىمەن .

ماڭا ئوخشاشلارغا خىتاب قىلىۋاتىمەن:

ئەگەر ئورنىشىنىڭ پەرىز ئىكەنلىكىنى بىلىشىڭىز، ھەم ئورنىشىنى ئويلىشىڭىز، ھەرگىز ئەتىگە قويماڭ. چۈنكى قايسىمىز بىلىمىز، قانچىلىك ياشىيالايدىغانلىقىمىزنى. ۋاقتىڭىزنىڭ باردا قوللىنىدىن كەلگەننى قىلىۋېلىڭ، ۋە شۇنى بىلىشىڭىز قىلغان ھەربىر ئىشىڭىز پەقەت ئاللاھ

رازىلىقى ئۈچۈن بولسۇن .

ئەتىگە قويۇپ كېچىكىپ قالماڭ!

خەير!!!

3. ئەي سۆيۈملۈك

ئەي سۆيۈملۈك

سەن كەتكەندىكى

قويۇپ بىزنى يالغۇز بېشىمىزغا،

تاشلاپ شۇ پاك قوللىرىمىزنى،

غۇربىتىڭىزگە سالغاننىڭ بىزنى .

يېتىم قالدۇق، بېقىمىز قالدۇق،

قوللىرىمىز كىرلەندى يوقلۇقىڭدا .

سەن كەتكەندىكى .

ئايىرىلىش دېگەن خەتنى بىرمۇ بىر ھەجىلەپ يىغلىماقتىمىز ئەمدى .

ئەي سۆيۈملۈك! ساڭا قانداق ئىلتىجا قىلىسام بولۇر،

ھوزۇرىڭىزغا قانداق بارىمەن، يالۋۇراي .

ئاڭلاۋاتامسەن سۆزلىرىمنى، ئاڭلاۋاتامسەن سۆزىمىزنى ئەي ئەپەندىم .

ئەي سۆيۈملۈك سەن مۇھەببەت ئىقلىمىدا سۇلتان،

گۈزەللىك سەھنىسىدە تولۇنئاي،

ۋاپا ئاسمىنىدا ھىلالسەن.

بىز سېنىڭ بىر بېقىشىڭنى كۆرۈش ئۈچۈن تىلەمچى بىز .

بىز تولۇنئايغا ئاشق بولغانلار. سەن گۈزەللىك ئوردىسىنىڭ پادىشاھىسەن .

سەن سەھەر يۇلتۇزىنىڭ نۇرىسىسەن . بىز غەپلەت ئۇيقۇسىنىڭ كارۋانچىلىرى .

دەرد - ئازاپ دېڭىزىنىڭ ئۈنچىلىرى بىز .

بۇلبۇللار سېنى كۈيلىمەكتە، چۈشكۈنلەشكەنلەرگە، ئىگراشلارغا قۇلاق سال ئەي ئەپەندىم.

بىزنى قولۇڭنىڭ كەينى بىلەن ئىتتەرمەيسەنغۇ ھە .

ئەي سۆيۈملۈك سەن كەتكەندىڭ .

يوقلىقىڭدىن ئۆزىمىزنى يوقاتتۇق، ئەقلىمىزنى يوقاتتۇق.

سەن كەتكەندىڭ.

پولات مەرمەرگە يېپىشتى، ئىرادىگە قۇرۇت چۈشتى.

ھەسرەتتىڭدىن ئەقىل يۈتتۈرۈلدى ئەي ئەپەندىم.

كۆڭۈللەر چۆلگە چۈشتى، قۇچاق - قۇچاقتىكى قۇياشمىز ئۆچتى.

لەۋلىرىمىز قۇردى. سەن كەتكەندىڭ ئەپەندىم .

سەن كەتكەندىڭ. سەن بىلەن بىرلىكتە ھەر شەيئى كەتتى.

سۆزلىرىمىز مەنىسىنى يوقاتتى .

زەپەر قۇچقان ئەزلىرىمىز تۇتقۇن بولدى.

ھىچبىر ئىشتا غەلبە قىلالىمىدۇق ئەي ئەپەندىم .

ئالدىندۇق، پەقەت ئالدىنىپ كەلدۇق .

ئىسپاتىمىزنى، ئىسپاتلىرىمىزنى يۈتتۈردۇق .

تىللىرىمىز تىلىم - تىلىم قىلىۋىتىلدى ئەي ئەپەندىم .

دەسلەپ بىزگە سۆيۈشنى ئۇنتۇلدۇردى ،

كېيىن سۆيگۈنىڭ نېمىلىكىنى ئۇنتۇتۇردى

. كەينى - كەينىدىن زەربە يېدۇق ئەپەندىم ،

سەن كەتكەندىڭ .

ئەي سۆيۈملۈك سەن كەتكەندىڭ ...

بىردىنبىر سېغىنىشىمىز ، ئىشەنچىمىز ئىدىڭ ،

ئەپسۇس خەير دەپ كىتىپ قالدىڭ .

بىز ئۈمىد ئىشكىدە سولىنىپ قالدۇق . بىزگە قالدۇرغان شۇ يولۇڭدا مېڭىشنى خالايتۇق ،

ئەپسۇس بېشىمىزنى كۆتۈرىشىمىزگە يېقىلدۇق ، دۈم چۈشتۇق .

ئەي سۆيۈملۈك !

سەن بىر سۆيگۈ ئىدىڭ ، بىر گۈزەللىك ئىدىڭ ،

. گۈزەللىكىڭ جاھاننى كۆرسىتىدىغان بىر ئەينەك ئېدى .

مۇھەببىتىڭ شۇ ئەينەكنىڭ شولىسى ئىدى .

سەن بولمىغان بولساڭ مۇھەببەتنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيتى جاھان .

مۇھەببىتىڭ بولمىسا گۈزەللىكىنىمۇ چۈشەنمىگەن بولاتتى .

ئەي سۆيۈملۈك ، دەردلەرگە دەرتمەنلەرگە يېقىن ئىدىڭ

. چارىسىزلىرىڭنىڭ چارىسى ، كىسەلمەننىڭ مەلھىمى ئىدىڭ .

سائادەتتە ياشاپ ھەم سائادەت دەۋرىنى ياشاتقۇزغاننىڭ .

كېتىشىڭ بىلەن كەپتەرلەر توزاققا چۈشتى .

دۈشمەنلىرىمىز دوست ، دوستلىرىمىز دۈشمەن بولدى .

ئۆزىمىزنى ئۇنتۇتۇق ، سېنى بىلمەس بولدۇق ...

ساڭا مۇھتاج بىز، ساڭا ئەڭ مۇھتاج بىز. ئەڭ مۇھتاج بىز ساڭا .
ئويغات بىزنى ئۇيقۇمىزدىن. كەل ئەي سۆيۈملۈك،
بىر كەل، بىر كۈلۈمسىرەش بىلەن كەل.
كەل ئۇپقىمىزغا، قاپلا دۇنيايىمىزنى، كىرگىن قايتىدىن شۇ كۆڭلۈمىزگە .
ساڭا مۇھتاج بىز.
ساڭا ئەڭ مۇھتاجى بىز .

4. چۈشەندىم

شۇنچە ۋاقتتىن بۇيان ماڭا چۈشەندۈرۈشكە تېرىشقانلىرىڭنى ، ئۆزۈمنى تاپقاندا
چۈشەندىم .
ھەر ئادەمنىڭ ئۆز بەختىنى تېپىش ئۈچۈن باسدىغان بىر يولى بار ئىكەن، ئۆز
يولۇمنى تاپقاندا بۇنى چۈشەندىم .
ھاياتنى پەقەت ياشاش ئارقىلىقلا چۈشىنىدىكەنسىن، ھەرگىزمۇ كىتاپتىن ئوقۇپ
ياكى باشقىلاردىن ئاڭلاپ چۈشەنمەيدىكەنسىن، بۇ ھاياتنىڭ بىلگەنلىرىنى ماڭا
نېمە ئۈچۈن ئېيتىپ بەرمىگەنلىكىنى چۈشەندىم .
دۇنيادا مېھىر- مۇھەببەتسىز ياشىغىلى بولمايدىكەن، مۇھەببەتنىڭ پىشىدىن
نېمە ئۈچۈن يالاڭتايغا يۈگۈرگىنىمنى چۈشەندىم .
ئازابقا دۇچ كەلگىنىمىزدە كۆزلىرىمىزگە ياش كەلمەيدىكەن، نېمە ئۈچۈن
يىغلىيالمايدىغانلىقىمىزنى چۈشەندىم .
يىغلىغاننى كۈلدۈرۈشنىڭ مۇھىملىقىنى كۆز يېشىمنى كۈلكىگە ئايلاندۇرغىنىمدا
چۈشەندىم .

بىر ئادەمنى نۇرغۇن ئادەم خاپا قىلالايدىكەن ، ھەممىدىن جىق ئازابلايدىغىنى دەل ئۇنىڭ سۆيىگىنى ئىكەن ، بۇنى ئازابلانغىنىدا چۈشەندىم .

يالغان سۆزلىيەلگەن نوچى ئەمەس ، رىئاللىقنى يوشۇرمىغان نوچى ، بۇنى ئۇ يۈرىكىنى سۇغۇرۇپ ئالغىنىغا تۇتقۇزغىنىدا چۈشەندىم .

«ساڭا مۇھتاجمەن ، كەل » دېيەلمەك كۈچلۈكلۈكنىڭ ئىپادىسى ئىكەن ، بۇنى ساڭا «يوقال ، كەت» دېگىنىدە چۈشەندىم .

بىرسى ساڭا « كەت ، يوقال » دېسە ، «ياق ، مەن قېلىشنى خالايمەن» دېيەلسەڭ مانا بۇ سۆيۈش ئىكەن ، بۇنى ئۇ ماڭا « كەت » دېسە كەتكىنىدە چۈشەندىم .

ساڭا بولغان سۆيگۈم كەپسىز بالغا ئوخشايدىكەن ، يىقىلىپ چۈشكىنىدە ۋارقىراپ يىغلايدىغان ، بۇنى سەن ماڭا مېھرى بىلەن ئاتىلارچە بۇچاق ئاچقىنىڭدا چۈشەندىم .

ھەقىقى پۇشايىمان قىلىش پەقەت كەچۈرۈم سوراشلا ئەمەس بەلكى « مېنى ئەپۇ قىل » دەپ بار كۈچى بىلەن ۋارقىراش ئىكەن ، بۇنى پۇشايىمان قىلغىنىدا چۈشەندىم .

ۋىجدان - ئاجىزلارنىڭ نىقابى ئىكەن ، سۆيگۈ تولغان يۈرەكلەردە ۋىجدان بولمايدىكەن ، يۈرىكىمگە سۆيگۈ تولغاندا بۇنى چۈشەندىم .

ئۆلگۈچە خالاش ، ئۈمىد قىلىش ، ۋاز كەچمەسلىكىنى ، سېنىڭ مېنى ئەپۇ قىلىشىڭنى بىر ئۆمۈر كۈتكىنىدە چۈشەندىم .

سۆيۈش - بىر ئەمگەك ئىكەن ، بىر ئۆمۈر تاشلىۋەتسە بولمايدىغان لىكىن چوقۇم ئەركىن قويىۋەتمەسە بولمايدىغان . . . .

5. ئاۋاز

يېرىم كىچىدە ئۆيگە قايتقىنىڭدا ئىشىكتە ئاچقۇچنىڭ ئاۋازىنى

ئاڭلىساڭ، بىلگىنىكى - سەن يالغۇز سەن.

چىراغ كۈنۈپكىسىنى باسقۇنىڭدا چىت قىلغان ئاۋازنى ئاڭلىساڭ، بىلگىنىكى سەن يەنە

يالغۇز سەن.

ئوخلاش ئۈچۈن كارىۋاتقا چىققىنىڭدا يۈرىكىڭنىڭ سوقۇش ئاۋازىدىن بىئارام بولۇپ

ئۇخلىيالمىساڭ، بىلگىنىكى سەن يالغۇز سەن.

بىر سادا سېنى ئۆتمۈشنى ئەسلەشكە مەجبۇر قىلسا، بىلگىنىكى سەن يالغۇز سەن.

يالغۇزلۇقنىڭ قەدرىنى بىلمەي قۇتۇلۇشنى ئويلىساڭ، قۇتۇلۇپ كەتكەن تەقدىردىمۇ

يەنە يالغۇز سەن.

6. مېنىڭ كىمىم بار ئىدى؟

ئۆيۈڭدىن، كىتاپلىرىڭدىن يىراقتىمۇ سەن؟ ئۇنداقتا ئۆزۈڭگە بىر تېلېفون قىلغىن،

مەكتۇب يازغىن، جاۋابىنى كۈتمەستىن، بارغان ھەربىر يېرىڭدىن تەبرىك كارتىلىرىنى

ئەۋەتكىن. سۆيۈملۈكۈم دەپ باشلىنىپ، سېنى سۆيىمەن دەپ ئاخىرلاشقان مەكتۇبلارنى

ياز، سېنىڭ سەندىن باشقا كىمىڭمۇ بار ئىدى، ئىزدەي دېسەڭ.

پويىزدىن ياكى ئايروپىلاندىن چۈشكىنىڭدە يالغۇزلىقىڭنى سۆيۈنۈش ئىلكىدە

كۈتۈۋالغىن.

ئۆز - ئۆزۈڭنى قايتىش بولمىغان سەپەرگە ئاتىۋەتكىن. ئۆزۈڭنى كۈتكىن، «قايتىپ كەل» دەپ سەبىر ئىچىدە كۈتكىن، سېنىڭ سەندىن باشقا كىمىڭ بار ئىدى كۈتىدىغان.

شاراپ ئۈستىلىدە ئۆزۈڭ ياپ - يالغۇز قالدىڭمۇ؟ سەن ئۆز - ئۆزۈڭگە يېتىپ ئاشسەن. ئۆزۈڭ بىلەن قانغۇدەك مۇڭداشقىن، قەدەھنى ئۆزۈڭنىڭ ھۆرمىتىگە كۆتۈر! ئۆزۈڭ بىلەن يىغلا، كۈل، تارتىشىپ ئوينا، سېنىڭ سەندىن باشقا يەنە كىمىڭ بار ئىدى؟

دۈشمىنىڭنىڭ زەربىسىدىن يەرگە يىقىلغىنىڭدا ئۆز بېشىڭنى ئۆزۈڭ سىلكىپ، چاچلىرىڭنى يۇلۇپ ئورنۇڭدىن تۇرۇپ كەتكىن، ساڭا ئۆزۈڭنى تونۇتىدىغان بىر ئۆزۈڭدىن باشقا ھېچكىم يوق.

ئۆلگەندە سېنىڭمۇ خەۋىرىڭ بولمايدۇ، شۇڭا ئۆزۈڭگە ئۆلۈم خەۋىرىڭنى يەتكۈز. سېنىڭ كىمىڭ بار ئىدى، ئۆلۈم خەۋىرىنى يەتكۈزىدىغان.

ئۆزۈڭنىڭ مەھمىنى ھەم ساھىبخانىسەن، ۋاقتىڭنىڭ بارىدا ئۆز - ئۆزۈڭنى ئەزىزلە. ئۆزۈڭنى سۆي، ھازىردىن باشلاپ سۆيۈشنى باشلا، سېنى سۆيىدىغان ئۆزۈڭدىن باشقا يەنە كىمىڭ بار ئىدى.

7. مەن شۇنى خالايمەنكى . . . .

مەن شۇنى خالايمەنكى، بۇلۇتلار يىغلىسۇن، ئەمما بالىلار يىغلىمىسۇن، يىتىملىكنىڭ نېپىلىكىنى بىلمىسۇن.

مەن شۇنى خالايمەنكى، ھەر بىر گىياھ ئۆز تىلىدا سۆزلىسۇن، ئەمما قوراللارنىڭ ئاۋازى بېسىقسۇن.

مەن

مەن شۇنى خالايمەنكى، بارلىق ئىشكەلرەپتلىسۇن زۇلمەتكە قارشى، ئەمما كۆزلەر ۋە قەلبەلەرنىڭ ئىشىكى ئېتىلىسۇن.

مەن شۇنى خالايمەنكى ئوتلار ئۆچۈرۈلسۇن، ئەمما ئۈمىد ھەرگىز ئۆچمىسۇن.

ھەممە ئۆز شېخدا مېۋە بەرسۇنكى، دىللارغا قاتتىق بىر سۆز تەگمىسۇن.

مەن شۇنى خالايمەنكى، شاخلار بەرىكەتتىن ئىگىلىسۇنكى، ئىنسان ئوغلى نۇمۇستىن ياكى ئاجىزلىقتىن بېشىنى ئەگمىسۇن.

مەن شۇنى خالايمەنكى كۆز يېشى كەبى ئاقسۇن بۇلاقلار پۈتۈن يەر يۈزىدە، ئەمما بۇلاق كەبى ئاقمىسۇن كۆز ياشلار، يەر- جاھاننىڭ ھىچبىر يېرىدە.

مەن شۇنى خالايمەنكى سۆيۈنۈش مول بولسۇن، بەخت مول بولسۇن، ئىككى يۇرت ئارىسىدىكى يول بولسۇن

8. دادا ئويغان !!

ھەر سەھەر ئانامنىڭ ئۇھسىنىشلىرىدىن ئويغىنىمەن. ئانامنىڭ يۈزلىرى

كۈلمەيتى، ھەر كېچە يىغلايتتى .

چاچلىرىمنى سىيلاپ، كۆزلىرىمگە تىكىلىپ : « شور پىشانىمەن بالام، بەختى قارىمەن بالام، تەلەيسىزمەن بالام » دەيتتى، ئەمما، قانچە سورساممۇ نېمىشقا يىغلايدىغانلىقىنى دەپ بەرمەيتتى .

بەزىدە: «سەن تېخى كىچىك قوزام، چوڭ بولغاندا چۈشنىسەن » دەيتتى .

. دادامنىڭ يېنىغا يۈگۈردۈم، ئۇ ئاشخانىدا تاماكا چىكىۋاتقانكەن .

- تېز چىقىپ كەت ! ئوغلۇم، تاماكا تۈتۈنى سېنى كىسەل قىلىپ

قويدۇ، تېزھۇجراڭغا كىرىپ كەت، دېدى .

- ئەمەسە سەن نېمىشقا چىكىسەن، ئۇ سېنىڭ سالامەتلىكىڭگىمۇ زىيانلىقتۇ، -

دېدىم .

دادام ھارغىنلىق چىقىپ تۇرغان كۆزلىرىنى ماڭا تىكىپ: « توغرا دەيسەن ئوغلۇم » دەپ كۈلۈمسىردى، ئۇنىڭ بۇ كۈلۈمسىرىشى تولىمۇ ئاجىز ۋە يارىلانغان، ئاچچىق كۈلكە ئىدى .

ئەسلى دادام بۇنداق كۈلمەيتى، كۆزلىرىمگە بۇنداق ئەلەملىك قارىمايتتى، «سەن چىقىپ كەت» دېمەيتتى .

نېمە سەۋەپتىنكى تاڭ، كىينكى كۈنلەردە دادام ئېغىر يۆتىلىدىغان، ئاناممۇ تولا يىغلايدىغان بوپ قالدى .

ھەر كۈن ئانامنىڭ ئاھ چىكىشلىرىدىن ئويغىنىپ كېتەتتىم، نە كارتون فىلىم، نە

باربى قونچاقلارنى سۆيىمەيتتىم، دادام كۈلمەيتتى، ئانام توختىماي يىغلايتتى .

بەش يېرىم ياشتا ئىدىم، كۈنلەر تولىمۇ ئاستا ئۆتۈۋاتاتتى. ھەممە ئادەم : « سەن

تېخى كىچىك » دېگەنسىرى بۇ ئالتە يېشىم ھىچ كىلەي دېمەيتتى .

ئەتىگەنلىرى بەك سەھەر تۇراتتۇق، ئانام مېنى قوشنىمىزغا تاپشۇرۇپ، دادام بىلەن

يانمۇ - يان مېڭىپ كوچىنىڭ ئاغزىدىن غايىب بولاتتى .

لېكىن ئانام ئىشلىمەيتتى، داداممۇ بۇنچە سەھەردە نەگە، نېمە ئۈچۈن بارىدۇ؟ بۇنى

ماڭا ھېچكىم دەپ بەرمەيتتى .

دەرىزەنىڭ ئالدىدا ئۇلارنىڭ كېلىشىنى كۈتەتتىم، قارىسى كۆرۈنگەن

ھامان، خوشلۇقۇمدىن سەكرەپ كىتەتتىم، پۈتكۈن دۇنيا مېنىڭ بولغاندەك

تۇيۇلاتتى .

ياز كەلدى . تۇغۇلغان كۈنۈمگە ئىككى كۈنلا قالغان ئىدى . ھەممىسى : « قانداق

سوۋغات ئالغۇڭ بار؟ » دەپ سورايتتى ، مەن جىم تۇرىۋالاتتىم ، ھېچنىمنى

خالىمايتتىم .

كېيىن ، كېيىن ، نېمە ئىش بولسا شۇ كېچىسى بولدى ، ھەممە ئىش شۇ كېچە يۈز

بەردى .

شۇ كېچە ئانامنىڭ ئۇھسىنىشلىرى ، ئېچىنىشلىق نالە - پەريادقا ئايلاندى . مەن

ھۇجرامدىن چىققىنىمدا تاشقىردىن ئاۋازلار چىقاتتى ، ئۆيىمىزگە ئادەم لىق

تولغانىدى . ھامىمىلار يىغلاۋاتاتتى ، مومام قوشاق قېتىپ يىغلاۋاتاتتى ، بوۋام

قۇرئان ئوقۇۋاتاتتى .

قوشىنلار مېنى تۇتۇۋالدى ، كۆزلىرىم تۇيۇقسىز دادامنى ئىزدىدى . ئەمما قۆيدىكى

ئادەمنىڭ جىقلىقىدا دادامنى ھېچ تاپالمىدىم .

دادا! دادو ، دادا . . . دەپ ۋارقىرىدىم . ئانام يۈگرەپ كىلىپ ، مېنى باغرىغا

باستى ، يىللاردىن بۇيان كۆرۈشمىگەندەك شۇنداق چىڭ قۇچاقلدى .

- جان قوزام ، كۆز قارچۇقۇم ، يۈرەك پارەم ، دەپ ۋارقىراپ يىغلاپ كەتتى .

- دادامغا نېمە بولدى ، دادام قېنى ؟ دەپ سورىدىم .

ئۇ يەنە جاۋاپ بېرىشنىڭ ئورنىغا :

- شور پشانمەن، بەختى قارىمەن، دەپ يىغلىدى .

- ئانا، مەن دادام دەۋاتمەن، دادام، دادام ...

شۇنداق دېگىنىمچە مەنمۇ يىغلاشقا باشلىدىم .

- داداڭ ئەمدى يوق، داداڭ ئۆلدى، داداڭ بىزنى تاشلاپ كەتتى، ئەمدى قېقىلىپ

يۆتەلمەيدۇ .

- ئانا ئۆلدى دېگەن نېمە گەپ، ئۆلۈم دېگەن نېمە؟ قانداق بولسا ئۆلۈپ كەتكەن

بولدۇ ...

مەن ساراڭلاردەك ھۆڭرەپ يىغلاشقا باشلىدىم، خۇددى قىيامەتنىڭ بوسۇغىسىغا

كەپ قالغاندەك ھېس قىلىدىم .

ئانام: « داداڭ ئەمدى كېچىلىرى راھەت ئۇخلايدۇ، ئەمدى قىينالمايدۇ» دېدى ۋە

ھۇشدىن كەتتى .

مومام: «مەن ئۆلسەمچۇ، بالام، مەن، ئورنىڭغا مەن ئۆلسەمچۇ، دەپ» دادامنىڭ

يوتقىنىغا ئېسىلىپ يىغلىدى .

ئۇلار مەجبۇرى ھالدا دادامنىڭ يۈزىنى كۆرسەتتى، دادامنىڭ بوينىغا ئېسىلىپ

ۋارقىرىدىم .

- دادا ئويغان، نېمە بولىدۇ بىر ئويغان، مەن سەنسىز قانداق ياشايمەن

دادا، ئويغان، ماڭا كۈلۈمسىرەشنى خالىمىساڭمۇ مەيلى كۆزۈڭنى ئاچقىن، ئەمدى

مەن كېچىلىرى كىمىنىڭ يوتقىنىغا كىرىۋالمايمەن، دادا ئويغان، ئەتە تۇغۇلغان

كۈنۈم، ئەتە ئالتە ياشقا كىرىمەن دادا، ھېچقانداق سوۋغاتنى خالىمايمەن

دادا، ساڭا ۋەدە بېرەي سېنى ئەمدى خاپا قىلمايمەن كۆزۈڭنى ئاچ، بىر كۈن چىدا

دادا، ئويغان ...

شۇنداق قىلىپ تۇغۇلغان كۈنۈمدە، دادامنى يەرلىككە قويدۇق، دادام تۇغۇلغان

كۈنۈمنى ئاشۇنداق تەبرىكلىدى . چاقىمقى بىلەن تاماكىسى تېخى

قولۇمدا تۇرۇپتۇ .

مېنى دادامدىن، دادامنى مەندىن ئايرىۋەتكەن، ھەر تۇغۇلغان كۈنۈمدە مېنى ئازاپلايدىغان، بۇ كىچىكىمگە يۈرۈكۈمگە قىيامەت ئېلىپ كەلگەن ئاشۇ چاقىمقى

بىلەن تاماكىسى ...

دادا! دادا! قېنى سەن دادا ؟

قېنى سىلەر دادىلار؟

ئويغېنىڭ دادىلار، ئويغېنىڭ دادىلار !!!

بۇ تاماكا تۈتۈندە يېتىم قالمىسۇن ،

باشقا شەھەرلەردە باشقا بالىلار .

9. كىچىك بىر يۈرەكتىن دادىغا مەكتۇب

يەنە سېنى سېغىندىم ، ئەقلىمنى يوقاتتىم دادا، سېغىنىشتىن ئىنسان ئەقلىنى

يوقىتىۋالدىم؟ بۇنى ماڭا ئۆگىتىمگەندىكى دادا .

بۈگۈن مېنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈم، سەككىز ياشقا كىردىم، چوڭ بولدۇم، يىگىت

بولدۇم، ئەمما تېخىچە بىلىپ بولالمىدىم دادا، سەن نەگە كەتتىڭ، نېمىشقا يوق

سەن؟

مەكتەپ فورمىسى ماڭا بەك ياراشتى دادا، سەن دائىم كۆرۈشنى خالايدىغان

ئوقۇغۇچى بولدۇم، ئەپسۇس سەن كۆرمىدىڭ دادا، كۆڭلۈم بەك يېرىم بولدى ...

قار ياغقان بىر كېچىسى ، سېنى بىر تاۋۇتنىڭ ئىچىگە سېلىشقاندى، شۇنداقتىمۇ

يەنىلا بەك كىلىشكەن ئىدىڭ، قاتتىق ئۇيقۇغا كەتكەن ئېدىڭ، قانچا قېتىملاپ

چاقرىدىم، جاۋاب بەرمىدىڭ، شۇنىڭ بىلەن خاپا بوپ قالىدىم. قېنى ماڭا ۋەدە بەرگەن ئىدىڭغۇ، تۇنجى قارىدا قار ئېتىشىپ ئوينايدىغان بولغانتۇققۇ... ھاۋا شۇنچە سوغۇق ئىدى، لىكىن مومام: «يۈرىكىم كۆيىۋاتىدۇ» دەپ يىغلىدى .

ئىنساننىڭ يۈرىكى قانداق كۆيىدۇ دادا؟

ئادەم ئىنتايىن كۆپتى. ھەممە ئادەم يىغلايتى. ھەممىسىنىڭ ئاغزىدىن: « شېھىت

ئۆلمەس، ۋەتەن بۆلۈنمەس» دېگەن گەپ چىقاتتى. دېمەك سەن

شېھىتكە نەسەن، ئۇنداقتا نېمە ئۈچۈن ئۆلۈپ كەتتىڭ؟

يوغان بىر تۈرك بايرىقى يېپىلغانىدى تاۋۇتۇڭ ئۈستىگە. سەن ئۇنىڭ سامادا

لەپلىدىشىنى كۆرۈشكە ئامراق ئىدىڭ .

دادا سەن ئۆلدۈڭمۇ؟ ئۇنداقتا ۋەتەن بۆلۈندىمۇ؟

كالىم بەك قالايمىقانلىشىپ كەتتى، ھېچنىمىنى چۈشەنەلمىدىم. ۋەتەننى كىم بۆلىدىكەن؟ بوۋام ماڭا: « دادام، چاناق قەلئە ئۇرۇشدا ۋەتەننى قوغداش ئۈچۈن شېھىت بولغان » دېگەندى، ئۇنداقتا ئۇلۇغ بوۋام بىكارغا ئۆلدىمۇ؟ نېمىشقا ۋەتەننى يەنە بۆلۈشكە ئۇرۇنىشىدۇ؟

قېنى ماڭا: « مەكتەپكە كىرسەڭ ھەممىنى چۈشىنىسەن» دېگەنتىڭغۇ. بۇلارنى ماڭا ئۆگەتمىدى، مەن ئۆگەنگەن ۋە چۈشەنگەن پەقەت بىرلا ئىش بار، ئۇ بولسىمۇ سېنىڭ يوقلۇقۇڭ دادا .

ئانام سېنى بەك سېغىندى، «داداڭدىن پەخىرلىنىمەن » دېدى بۇنى مەن ھېس

قىلالايمەن . لىكىن پەخىرلەنگەن ئادەم يەنە نېمىشقا يىغلايدۇ؟ بۇنى

چۈشەنمىدىم .

خوش، پەخىرلىنىش دېگەن بۇ نەرسە سېنىڭ ئورنۇڭدا ئىنىمنى

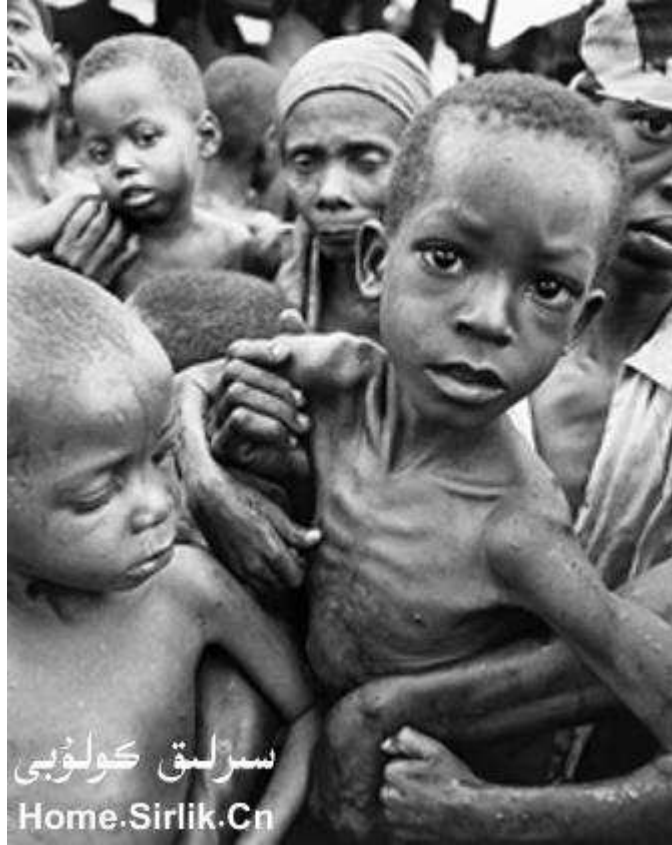
ھىدلاپ، سۆيەلەمدۇ؟ مېنى مۇسابىقە كۆرگىلى ئىلىپ بارالامدۇ؟

بىلەمسەن دادا، مېنىڭ يۈرىكىم كۆيمەيدۇ، قوللىرىمۇ ئۇ قەدەر قىزىق
ئەمەس، ھەم تۈتۈنمۇ چىقمايدۇ. ئەمما ئىچىمدە بىر يەر بار، سېنى ھەر ئويلىغىنىمدا
بەك ئاغرىپ كېتىدۇ. خۇددى سۇغۇرلۇپ چىقىپ كىتىۋاتقاندەك مۇجۇپ
ئاغرىيدۇ. بەلكىم سېنىڭ يوقلۇقۇڭدىن كىسەل بوپ قېلىشىم مۇمكىن دادا .

بۇ ئاغرىق قانداق قىلسام توختار دادا؟؟ قوللىرىڭ قوللىرىمنى قەيەردە
ساقلاۋاتىدۇ. يۈگۈرىشىمىز ئۈچۈن يوللار بىزنى قانداق سەۋىر ئىچىدە
كۈتۈۋاتىدۇ؟

كەل، بۇلارنى ماڭا ئېيتىپ بەر، ماڭا ئۆگەت دادا !!!!

10. ئاناڭ بۇ رەسىمنى چۈشەندۈرۈپ قويمايدۇ!!

«ئانا بۇ رەسىمنى چۈشەندۈرۈپ قويغىنا» ناملىق يەرشارىدىكى ئاچارچىلىقتا قالغان بالىلار تەسۋىرلەنگەن رەسىمگە قاراپ پىچىرلاپ.

ئاناڭ بۇ رەسىمنى چۈشەندۈرۈپ قويالمايدۇ قوزام، چۈنكى چۈشەندۈرۈشكە باشلىغاندا ئۆكسۈشتىن توختىيالمايدۇ كۆز ياشلىرى.

ئۇ سېنىڭ قېرىندېشىڭ قوزام، سەن ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان ئافرىقىلىق قېرىندىشىڭ. كۈندۈزى ئاچ، كېچىسى ئۇيقۇسىز، بېقىمىسىز ۋە كىسەل قېرىندىشىڭ.

ئۇنى بۇ ھالغا چۈشۈرۈپ قويغانلار كىم بىلىدۇ قايسى مەھمانسارايلىرىدا، قايسى

زىياپەتلەردە؟ ...

قوزام ئۇ دەل بىز ئىنسان...

ئۇخلىغان، غەپلەت باسقان، ھەممىنى ئۇنۇتقان ئىنسان...

رەببىدىن يۈز ئۆرۈپ شەيتانغا قۇچاق ئاچقان ئىنسان...

شەيتاننىڭ دېيىغا ئۇسۇل ئويىناپ، رەببىگە، ئۆزىگە، دۇنياغا ھاقارەت قىلغان ئىنسان...

ئۆز بەختىنى كۆرگەندە ھەددىدىن ئېشىپ، بۇغرا تۆگىدەك يوغىناپ جاھانغا

پاتماي، ئازغان ئىنسان...

ئۆزىگە زەررچە يوقسۇزلۇق يەتسە پەرياد ئىچرە ھۆڭرىگەن، قولغا بىر نەرسە چۈشكەن

ھامان قالغانلارنى شۇنىڭ قىممىتىدىن مەھرۇم قالدۇرىدىغان ئىنسان...

ئۆزىنى رىزقنىڭ توپىلغۇچىسى ۋە يوقاتقۇچىسى دەپ بىلىپ، ئاللاھ بەرگەن رىزقتا

قورسىقنى توپدۇرۇۋېلىپ « ئاچ قالغانلارنى بىز توپدۇرامدىكەنمىز؟ » دېيىشكە جۈرئەت

قىلغان ئىنسان...

ئۆزىنىڭ بىر تامچە سۇدىن تۆرەلگىنىنى ئۇنتۇپ ئىلاھلىق ۋە رەببىلىك تالاشقان

ئىنسان...

ئۆلۈمدىن كىيىن تىرىلمەسلىكىنى ئويلىغان زالىم ۋە جاھىل ئىنسان...

ئاناڭ ساڭا بۇ رەسىمنى چۈشەندۈرۈپ قويالمايدۇ قوزام، چۈشەندۈرۈشكە قوپسا كەلىمىلەر

بوغۇزىغا كەپلىشىپ قالدۇ.

ئۇ سېنىڭ قېرىندىشىڭ قوزام...

سەن تونۇمايدىغان ئافرىقىلىق قېرىندىشىڭ، ئۆيسىز، ئاياغسىز، ئويۇنچۇقسىز...

بىر بىلىسەڭنىڭ، ئۇنى مۇشۇ ھالغا كەلتۈرۈپ قويغانلار نېمىدىگەن نۇمۇسسىز، ھەم تاش

يۈرەك...

ئۇ دەل ئىنسان بالام...

قېرىندىشىڭنىڭ بويىغا ئۇرۇشتىن نۇمۇس قىلمىغان، قۇرۇپ كەتكۈر نانكور ئىنسان...

ئاللاھنىڭ مەرھەمەتتىن مەرھۇم قالغىنىنى بىلگەن، ئاللاھنىڭ ئەمرىنى جايدا

بېجىرىمىگەن بىچارە ئىنسان...

مال - مۈلۈكنى توپلىغانچە سۆيۈنۈپ، توپلىغانچە ساناپ، نىئەتكە ئىرىشكىندە « ئاللاھ

ماڭا سوۋغا قىلدى» دەپ، قولىدىن كەتكەندە بولسا « ئاللاھ ماڭا ئەھنەت ئەتتى» دەپ

داتلىغان ئىنسان...

ھايۋان كەبى يەپ - ئىچىپ، قەلبىنى مۆھۈرلۈۋەتكەن، ئەقلىنى يوقاتقان، كور، گاس، ۋە

گاچا ئىنسان...

ئىنسان تۈزەلمىگۈچە قوزام، بۇ رەسىمدىكى ئەھۋالنى تۈزەلتىمەك مۇمكىن ئەمەس.

پەقەت ئۇلا ئەمەس قوزام، ئۇنىڭغا ئوخشاش يەنە نۇرغۇن قېرىنداشلىرىڭمۇ چۈشكۈن ھەم

پەرىشاندۇر. ئاچ ھەم كىسەلدۇر.

ئەي قوزام! بۇ ئەھۋالنى سەن يوق قىلىپ سەن تۈزىتىشىڭ كىرەك.

11. ئانا دۇئاسى

ماڭا شۇنداق بىر پەرزەنت بەرگىنىكى ئەم ئاللاھ

ئاجىز بوپ قالسا، ئۆزىنىڭ قورقۇۋاتقانلىقىنى ئىتراپ قىلالغۇدەك جەسۇر

بولسۇن، مەغلۇبىيەت ئالدىدىمۇ تىك تۇرسۇن، غەلبە قىلغاندا بولسا ئېغىر -

بېسىق، ئۆزىنى تۇتۇۋالدىغان بولسۇن.

ماڭا شۇنداق بىر پەرزەنت بەرگىنىكى ئەم ئاللاھ

ان ئىشلار پەقەت ئارزۇ پەدىسىدە قىپ قالمۇسۇن، سېنى تونۇيدىغان بىر

پەرزەنت بولسۇن ھەم ئۆزىنى تونۇشنىڭ ئەڭ ئاساسى قائىدە ئىكەنلىكىنى

بىلىدىغان بولسۇن.

ساڭا يالۋوراي ئاللاھىم ، ئۇنى ئاسان ، ئوڭاي يوللاردا ئەمەس ، كۈچلۈكلەر بىلەن رىقابەتلىشىش يوللىرىدا يۈرۈشكە نېسىپ قىلغىنىكى بورانلاردا تىك تۇرۇشنى ، تىك تۇرالمىغانلارغا شەپقەت كۆرسىتىشنى بىلسۇن .

ماڭا شۇنداق بىر پەرزەنت بەرگىنىكى ئەي ئاللاھ

بى پاكىز ، غايىلىرى مۇقەددەس . . . . شۇنداق بىر پەرزەنت بولسۇنكى باشقىلارغا باھا بېرىشتىن بۇرۇن ئۆزىگە باھا بېرىشنى بىلىشى كىرەكلىكىنى بىلسۇن ، شۇنداق بىر پەرزەنت بەرگىنىكى ، كەلگۈسىگە يۈزلەنسۇن ، ئەمما ئۆتمۈشنى ئۈنۈتمەسۇن .

بۇلارنىڭ ھەممىنى ئۇنىڭغا بەرگەندىن كىيىن يەنە سەندىن ئۆتىنمەنكى ئى ئاللاھىم ئۇنىڭغا كۈلۈمسىرەپلا تۇردىدغان بىر چىھىرنى بەر ، شۇنچە جىددى ئىش بولسىمۇ تەبەسسۇمى ئۆچمەسۇن .

ئەنە شۇندىلا ئى ئاللاھىم : " مەن ئانىسى مەنسىز ياشىدىم دىيەلەيمەن " .

12. ئۈمىدسىز مۇھەببەت

كاشكى تونۇشمىغان بولساق ، بۇ ئۈمۈتسىز مۇھەببەتنى باشتىن كەچۈرمىگەن بولساقچۇ ؟!!؟

پۇشايىمەن قىلمايمەن ، ئەمما كۆڭلۈم ناھايىتى يېرىم ، تولىمۇ پەرىشانمەن . سىنى تۇنجى كۆرگەن شۇ كۈننى ھەرگىز ئۈنۈتالمايمەن ، شۇ مەنىلىك

كۈلۈمسىرىگەن شىرىن يۈزۈڭنى، ئىچىمنى ئاتەش كەبى ياققان شۇ

قاراشلىرىڭنى، تىخىچە يادىمدىن چىقرايمىدىم.

دەسلەپكى كۈنلەردە ساڭا پەقەتلا قىزىقىپ قالدىم دەپ ئويلايتتىكىمەن، ئەمما

مەن بۇ مۇھەببەتنىڭ پۈتۈن ھۇجۇدۇمغا ۋە تومۇرۇمدىكى قېنىمغا سىڭىپ

كىرىپ ساڭا ئەس قىپ قويىشىنى نىمە بىلەي.

بۇ ۋىسال پەيتلىرىنىڭ بىر كۈنلەردە ئاخىرلىشىپ كىتىدىغانلىقىنى ئويلاشتىمۇ

قورقىمەن.

ئەسلىدە مۇھەببەتنى قويۇق ھىسسىياتنىڭ پەللىسىگە ئىلىپ چىقىش ئەڭ چوڭ چوڭ

بەختتۇر، مەندىن رەنجىمىگىن، بىز نىمىمۇ قىلالايتۇق.

ھەر ئىككىمىز بۇ ۋىسالنىڭ ئاخىرىدا ھىجرانغا ئايلىنىدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ

بۇ مۇھەببەتنىڭ قويندا ياشىدۇق.

مۇھەببىتىمىز مەنتىقە مەسلىسىگە تاقاشتى، بۇ گۈزەل تۇيغۇلارنىڭ گىردابىغا كەپ

قالدۇق.

كاشكى تونۇشىمىساقچۇ، بۇ ئۈمىدىمىز مۇھەببەتنى باشتىن كەچۈرمىسەكچۇ؟!!

قۇياشنىڭ پېتىشىنى تاماشىلا قىلىۋىتىپ بىزنىڭمۇ ئاستا - ئاستا ئاخىرقى نۇختىغا

يىقىنلاپ قالغىنىمىزنى ئويلغىنىمدا تۈگىشىپ كىتىۋاتىمەن، ئەسلى بۇ گۈزەل

دەققەرنىڭ غايىپ بوپ كىتىشىنى پەقەت خالىمايتىم، ئەمما توسالغۇلارنى

ئويلغانچە قانلىرىم تارتىشىپ، نەپەس ئېلىشىمۇ تەسلىشىۋاتىدۇ، يۈرىكىم

توختاپ قالغاندەك ئاجىز تىترىگەندە ھەتتا ھاياتىڭمۇ ئاخىرقى باسقۇچقا بېرىپ

قالغىنىنى ھىس قىلدىم.

ئىككىمىز بەختىمىزنى تېخى يېڭىلا تىپىۋىدۇق، ئەمدى بولسا مەڭگۈگە

مەھرۇم قالدۇق. بۇ نىمىدىگەن زور ئازاپ، نىمىدىگەن ئېغىر دەرت، ئۇف

ئاللاھم!!!

ئەمما سەن بۇ مۇھەببەتنى ئەزەلدىن بوپ باقمىغانغا چىقرۇتەلسەڭ، بەلكىم
يەنە قايتىدىن باشلىيالايسەن، بۇنىڭمۇ تەس ئىكەنلىكىنى بىلىمەن، ئەمما
مەنچۇ؟ ئىچىمدىكى توختىمايۋاتقان بوراننىڭ قايناملىرىدا ياشاۋاتىمەن، "ئاھ
تەڭرىم بۇ تەقدىرنىڭ چاقچىقىمۇ؟" دەپ زارلىنىۋاتىمەن.
ئويلاۋاتىمەنكى، بىزنىڭ بىرگە بولۇشىمىز، ئايرىلىشىمىزدىنمۇ قىيىن بىر مەسىلە
ئىكەن، تىخىمۇ مۇرەككەپ بىر تۈگۈن ئىكەن.
بىلىمەن سەنمۇ ماڭا ئوخشاش تۇيغۇ ۋە ھىسسىياتتاسەن. ئەمما ھىچ بولمىسا
مەنتىقىنى مۇھەببىتىمىزنىڭ ئالدىغا قويۇپ، ئاخىرقى نۇختىغا يېقىنلىشىپ
قالغىنىمىزنى بىلگىچە بولسۇمۇ بىز ياشىشىمىز كىرەك، بۇ چۈشتىن ئويغىنىشىمىز
كىرەك.

چۈنكى بىز مۇھەببەتتە توسالغۇغا ئۇچرىغۇچىلارمىز، ئاخىرغىچە بىرگە
بولالمايمىز، تەقدىرىمىز مۇشۇنداق پۈتۈلگەن بولسا كىرەك.
كاشكى تونۇشىمىز ساقچۇ، بۇ ئۈمىدىمىز مۇھەببەتنى باشتىن
كەچۈرمىسە كچۇ؟؟!

ئەلۋىدا سۆيگىنىم، ئەلۋىدا مۇھەببىتىم، ئەلۋىدا مەن ئىرىشەلمەيدىغان
بەختىم..... ئەلۋىدا!!!!

كۆمۈپ قويدۇم قەلبىمگە ئاستا،

شۇ ئۈمىدىمىز مۇھەببىتىمنى.

ۋىدالىشاي، بەختىمنى ئىزدەپ،

سۈرتۈپ ئاشۇ كۆز ياشلىرىمنى .
سۆيۈپ قويغىن مەڭزىمگە ئاستا ،
ئەسلىتىپ چىن قىرىنداشارنى .
بولسۇن ئۆتمۈش تىلىكىم ئەمدى ،
تاپقىن ئارزۇ قىلغان ھاياتنى .
قازا يىتىپ ، يېپىلسا يوپۇق ،
يۈرىكىڭدىن ئەسلىگىن منى .
سۆزلەپ يۈرمە كەتتى ھەممىسى .
ساڭا بولغان مۇھەببىتىمنى .

13. ئاكا! مەن كوچا بالىسى

بەت نۇمىرى: يوق!

نوپۇس دەپتەر نۇمىرى: يوق!

ئىشك نۇمىرى: يوق!

لەگلىكى ئاسمانغا ئېسىغلىق قالغان، مەرمەرلىرىنى چۈشۈش دە ئۇنتۇپ
قالغان، ئويۇنچۇقلىرىنى چۆچەك قەھرىمانلىرى ئوغۇرلاپ كەتكەن بىر بالا بارغۇ ئاكا، ئۇ
دەل مەن شۇ، مەن شۇ ئاكا!!!

لەگلىكى ئاسمانغا ئېسىغلىق قالغان، مەرمەرلىرىنى چۈشۈش دە ئۇنتۇپ
قالغان، ئويۇنچۇقلىرىنى چۆچەك قەھرىمانلىرى ئوغۇرلاپ كەتكەن بىر بالا بارغۇ ئاكا، ئۇ
دەل مەن شۇ، مەن شۇ ئاكا!!!
ھە راست، مېنىڭ بىر ئانام بولۇشى كىرەك ئېدى، شۇنداقمۇ ئاكا؟ ئەمما، مەن كوچىلارنى
كۈيلەپ يۈرۈۋاتىمەن.

ھە راست ئاكا، ئانا سۈتىنىڭ تەمى قانداقتى؟؟

ئانىلار بالىلىرىنى قانداق سىيلايتى؟

ئانا ھىدى قانداق ئىدى؟ كىم بىلىدۇ؟

ماڭا سۇ بويلاق رەسىملىرىدىكىدەك چىرايلىق بىر ئانا سىزىپ بەرگىنە ئاكا، ھەم شۇ
رەسىمگە مېنىمۇ قوشۇپ سىزىپ قويغىن.

ھە راست، سېنىڭ كۆزلىرىڭ كۆرەلمەيدۇ شۇنداقمۇ ئاكا؟ يەنى سوغۇق ۋە يىرىك كۆۋرۈكنى
كۆرەلمەيسەن. سەن ئاينى كۆۋرۈك ئاستىدا ئولتۇرۇپ تاماشا قىلىپ باقتىڭمۇ؟ ئاقار
يۇلتۇزغا قاراپ ئولتۇرۇپ مۇزلاپ باقتىڭمۇ؟
ۋاي بولدىلا، بۇلارنى سۆزلەپ نېمە قىلاي.

كەل، خالساڭ ئايغىڭنى مايلاپ قويماي، مەن شۇ ئايغىڭنىڭ شويىنىسىدىن ھاياتقا

ئېسىلىۋالاي!

كەل، ئايغىڭنى مايلاپ قويماي، شۇنداق بىر مايلىۋىتەيكى، ئۇنىڭدا دوست -

دۈشمەننىڭ، بارلىق يوللارنىڭ رەسمى كۆرۈنۈشۈن!

بەت نۇمىرى: يوق!

نوپۇس دەپتەر نۇمىرى: يوق!

ئىشك نۇمىرى: يوق!

بارلىق مەھرۇملۇقلارغا، يوقلۇقلارغا، تۇغۇلۇپلا باغلىنىپ باقتىڭمۇ؟

مېنىڭ يەنە داداممۇ بولۇشى كىرەك ئىدى شۇنداقمۇ؟

مېنىڭ ھەتتا پات - پات ئۇرۇپ تۇرىدىغان داداممۇ يوق، يەنى قانداق باسقان قوللىرىدىن

مەن شەۋكەت ئىزدەيدىغان بىر دادا!

كىم بىلىدۇ؟ ھېيت - بايراملاردا دادىلار بالىلىرىغا نېمىلەرنى ئېلىپ بېرىدۇ؟

مېنىڭ يادىمدا قالماپتۇ، سىلەرنىڭ شۇنداق ھېيت - بايراملىرىڭلار، ھارپىلىرىڭلار ھەم

پاكىز - ساپ دوستلىرىڭلار بار شۇنداقمۇ؟

ئەمما مەن بولسام ئاجىز ۋە زەئىپ ئىسقىرتىشلىرىمنى ئاي ۋە قۇياشقا يوللاۋاتىمەن .

ئەكس - ساداسىز، ئاھاڭسىز، ئاھاڭغا سالغىلىمۇ بولمايدىغان ئاشۇ ئىسقىرتىشلىرىمنى .

بىر دادام بولسلا كۇپايە ئىدى، بۇرۇنقىدەك كەپسىزلىك قىلاتتىم، ئۇنىڭغا ئەركىلەيتتىم .

بولدى بەس! سۆزلىمەيلا قويماي!

كىمنىڭ نېمىسىگە بايرام، نېمىسىگە سوۋغات، نېمىسىگە دادا!؟؟؟؟!؟!

ھە راست، سېنىڭ چۈشلىرىڭ بار، ئەمما مەن كۆرەلمىگەن چۈشۈمنىڭ خىيالىنى

سۈرىمەن .

ئەخمەت بىر چۈش كۆرۈپتۇ، ھە راست، ئۇنىڭ بىلەن ھېرىپ - ئېچىپ كەلگەن بىر كۈنى

كۆۋرۈك ئاستىدا تونۇشقان ئىدۇق . چۈشنى خىجىل بولۇپ سۆزلەپ بەردى ، سۆزلىگەنسىرى
خىجىل بولدى .

ئاسمانغا بىر ئارغامچا تارتىپتۇمىش: « قارىغىنا ئانا! لەگلىكىمنى كۆردۈڭمۇ؟ لەگلىكىمنىڭ
سايىسى ئاستىدا مەرمەر ئويناۋاتقان بالىلارنى كۆردۈڭمۇ؟ » دەپ ۋارقىراپتۇمىش .

مانا بۇ ئەخمەتنىڭ چۈشى!

ماڭا چۈشلىرىڭنى بىرىپ تۇرامسەن ئاكا؟! ئايىغىڭنى ھەقسىز مايلاپ قويىمەن . پەقەت
شۇ چۈشلىرىڭنى بىرىپ تۇرساڭ .

ۋاي بولدىلا! سۆزلىمەي!

قارىغىنا! ئايىغىڭ پارقىراپ كەتتى ، ئەڭ پارقىراق ئايىغلىرىڭ بىلەن ماڭغىن بۇ
ھاياتتا .

سەن مېنى ئويلىما ئاكا ، مېنى كوچىلار ئويلىسۇن ، گىزىت ماۋزۇلىرى ، 3 - بەتتىكى
خەۋەر سەھىپىسى ئويلىسۇن .

مېنى ئىگىسى چىقمىغان كۆز ياشلار ئويلىسۇن ، سەن ئويلىما!!!

نېمىلا بولسا مەن ، ئەزەلدىن بولۇپ باقمىغان شۇ ئايىغلىرىمنىڭ ئىسسىقى بىلەن
باساي شۇ بارلىق يوللىرىمنى .

گەرچە كوچىلارنىڭ ئانا - دادىسى بولمىسىمۇ ، ئەمما مەن شۇ كوچىلارنىڭ
بالىسىمەن ، ئىرىشەلمەي تۇرۇپ مەھرۇم قالغان شۇ كىلەچىكىمنىڭ ھەر قانداق
يىرىدە مەن بىر كوچا بالىسى ئەي ئاكا!!!

14. ئۈنۈتتۇق

ئۇنۇتتۇق . . . . ئۇنۇتتۇق

نېمىدىگەن تىز ئۇنۇتتۇق، نېمىدىگەن كۆپ ئۇنۇتتۇق . . . . دۇنيا
بىزگە مىراس ئەمەس ئىدى. يەر يۈزىدە بىز ھېچنەرسىگە قارار
قىلالمايتۇق. كەلدۇق يەنە بىر كۈنى كىتەتتۇق، شۇنداق
ئەمەسمۇ؟ ئەمدى ئېسىمىزگە كەلگىنى بۇلار، ھەم ئەمدى ئۇنتۇپ
كىتىشكە بولمايدىغىنى بۇلار.

نېمىدىگەن كۆپ ئۇنۇتتۇق، نېمىدىگەن تىز ئۇنۇتتۇق، بىزدىن
بۇرۇن كەلگەنلەرنى ۋە بىزدىن بۇرۇن كەتكەنلەرنى، گۈزەل ئاتلارغا
مىنىپ، ئۆلىمىنى گۈزەل ئاخىرلاشتۇرۇش ئۈچۈن
تىرىشقانلارنى، ئۆلۈمىنى توي كىچىسى كۈتۈۋالغانلارنى . . . . .
كۆكلەردىن خەۋەرسىز ھالدا ئۇخلىدۇق .

ساماغا كۆز تىكىشنى ئۇنۇتتۇق، ئاياغلىرىمىزنى يەرگە چىڭ
دەسسەپ تۇرىۋالدۇق، قولىمىزدىكى نەرسىلەرگە ساھىپ (ئىگە)
تاپتۇق، ئەمىلىيەتتە قولىمىزنىمۇ ئۆز قولىمىزدا تۇتۇپ
تۇرالمايتۇققۇ؟؟؟ بۇنى ئويلايدىغان ۋاقىت ئەمدى، كۆپ
ئويلايدىغان ۋە تىزىرەك ئويلايدىغان . . . .

ئۇنۇتتۇق، دۇنيا بىر كۆلەڭگە ئىدى، ئۆزىمىزنىڭ يولۇچى
ئىكەنلىكىمىزنى، بۇ دۇنيانىڭ بىزگە پەقەت ئۆتەڭ ئىكەنلىكىنى
ئۇنۇتتۇق. يۈكلىمىزنى يىنىكلەشتۈرۈشنى
بىلىدۇق، توپلىدۇق، كۆپەيتتۇق، ساندۇق، يەنە نىمە قالدى؟؟؟
ئەمدى ئويلىدۇق، دەسمايمىز يوقلۇق، تاپقان بايلىقىمىز
ئاجىزلىق. بۇنى ئەمدى ھىسابلىدۇق.

ئۇنۇتتۇق، يۈزۈمىزدە راھماننىڭ نەقىشلىرى بار ئىدى، كۆزۈمىزدە
راھماننىڭ بېقىشلىرى بار ئىدى، ئەمدىلىكتە يۈزۈمىز يەردە
قالدى، كۆزۈمىز ياشتا قالدى. كۆڭلىمىز تەڭقىسلىقتا قالدى، ئەسكە
ئالدۇق ۋە ئويلىدۇقكى _ بۇ دۇنيانىڭ يەنە بىر تەرىپىمۇ بار
ئىدى، كىلىڭلار بۇ يەردە قالمايلى!!!

يىزلىرىمىزنى راھماننىڭ چىپىرىسىگە قارىتايمى، كۆزۈمىزنى ئۇنىڭ
كۆزلىرىگە تىكەيلى، كۆڭلىمىزگە ھەممە ئىشلىرى گۈزەل بولغان
مەۋلانىمىزنىڭ (<رەسۇلۇللاھ > ئۇنىڭغا سالاملار بولسۇن)

تەسەللىلىرىنى يەرلەشتۈرەيلى!!

ئەسەيلى، ئەسەيلى كى، باشقىلار بىزنى تونمايتى، ھەتتا
ئۆزۈمىزنى ئۆزۈمىز تونمايتۇق، ئەمدىلىكتە چوڭقۇر بىر
ئۇنۇتۇشتىن، ئۇنۇتقاچلىقتىن تونىلىۋاتىمىز. ئۆزۈمىزنىڭ
ئۇنۇتقاچلىقنىڭ ۋارىسلىرى ئىكەنلىكىمىزنى، مەۋجۇتلۇقنى تەرك ئىتىپ
ئۇچۇپ كەتكەن قۇش ئىكەنلىكىمىزنى، ئەسلىدە قانات ساھىپلىرى
ئىكەنلىكىمىزنى، داۋا - دەستۇردىن قۇتۇلالمايۋاتقانلاردىن ئەسلىدە
تولىمۇ يىراقتا ئىكەنلىكىمىزنى، كىلىپ، كىتىشنىڭ، ئۇنىڭدىن
كىلىپ، يەنە ئۇنىڭ يىنىغا كىتىشنىڭ تولىمۇ گۈزەل ئىش
ئىكەنلىكىنى ئۇنۇتتۇق .

خوش، ئۇنداقتا چوڭقۇر ھاڭدىن روھىمىزنى تارتىۋالايلى! ئۇ
چاغدا روھىمىز گۈزەل بىر گۈلشەنگە قايتىدۇ.

شۇنى بىلىمىزكى خارلانغانلارنىڭ كۆڭلى يىرىم بولمايدۇ، دىلى
ئەسلا سۇنمايدۇ، ئۇلارغا ھەسرەت ۋە قورقۇنۇچ ئەسلا ياراشمايدۇ!!

15. تىلەمچى قىز

بىر كۈنى كىچىك بىر قىز كوچىنىڭ بىر بۇلىڭدا
ئولتۇراتتى، يىمەك - ئىچمەك، كىيىم - كىچەك ھەممە نەرسە ئۈچۈن تىلەمچىلىك
قىلىشقا مەجبۇر ئىدى.

ئۈچسىدا يىرتىق، كونا كۆينەك بار ئىدى، يۈز - ۋە كۆزلىرى شۇنچە پەرىشان
ئىدى.

شۇ ئەسنادا يول تەرەپتىن ياش ۋە تىتىك بىر ئەر كەلدى، قىزنى كۆردىۋ ئەمما
كۆرمەسكە سېلىپ يوغان - يوغان چامداپ مېڭىپ كەتتى. چوڭ ھەم
ھەشەمەتلىك ئۆيىنىڭ ئالدىغا كەلدى، ئۆيدە ئۇنىڭ بەختلىك ئائىلىسى ئېسىل
داستىخان راستلاپ كۈتۈپ تۇرىشىۋاتاتتى.

تۇيۇقسىز ئۇنىڭ خىيالغا تىلەمچى قىز كىلىۋالدى، ئىچ - ئىچىدىن بىئارام
بولدى، بىر نەرسە ئۇنى ئەيىپلەۋاتقاندا تۇيۇلۇپ كەينىگە ياندى. ئەمما ئىچىدە
شۇنداق دەپ غودورىدى: "ئاللاھم مۇشۇنداق ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشىگە نىمىشقا
يول قويسەن، ئۇ قىزغا ياردەم قىلىپ بىر ئىشلارنى قىلىپ بەرسەڭ بولمامدۇ؟"
شۇ ھامان روھىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدىن شۇنداق بىر سادانى ئاڭلىدى:
" مەن قىلدىم، يەنى سېنى ياراتتىم! "

16. نان

ئۇزۇن يىل بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرگەن ياشانغان بىر جۈپ توي قىلغانلىقىنىڭ 50 يىللىقىنى تەبرىكلەشتى ، بىر كۈنى ناشىدا ئايال ئۆز - ئۆزىگە :
"ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان ئېرىمگە ياخشى مۇئامىلە قىلدىم ، ناننىڭ يۇمشاق چۆرىسىنى ئۇنىڭغا بېرىپ كەلدىم ، بۈگۈن بولسىمۇ بۇنى ئۆزۈم يەي" دەپ يولدىشىغا ناننىڭ ئوتتۇرىسىنى بېرىپتۇيۇ ئىچىدە شۇنداق قورقۇپتۇ .
ئىرى ئۇنىڭ كۈتكىنىنىڭ ئەكسىچە ئايالنىڭ قولىغا سۆيۈپ شۇنداق دەپتۈكى :
- سۆيۈملۈكۈم بۈگۈن مېنى ئەڭ خوشال قىلدىڭ ، 50 يىلدىن بۇيان ناننىڭ ئۆزۈم ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئوتتۇرىسىنى يىيەلمەي كەلگەن ئىدىم ، چۈنكى سەن دائىم ئوتتۇرىسىنى يېيىشنى ياخشى كۆرگەچكە ئامالسىز ساڭا ئۆتۈنۈپ كەلگەندىم

17. كۆرۈشنى بىلگەن كۆز

كچىك قىز، ئۆزىنى بىلگەندىن تارتىپ ئانىسىنىڭ چەكسىز مۇھەببىتى ۋە ماختاشلىرى ئىچىدە چوڭ بولدى. ئۆزىنىڭ «قار مەلىكە» دىنىمۇ چىرايلىق ئىكەنلىكىگە ئىشىنەتتى. ئانىسىنىڭ كۆڭلىدە ئۇ نۇر يۈزلۈك، چىرايلىق كۆزلۈك، يالغۇز ئوماق قوزىسى ئىدى. ئەمما قىز باشلانغۇچ مەكتەپكە كىرگەندە ھەممە ئىش ئۆزگەردى. دوستلىرى ئۇنىڭ چىرايلىق ئەمەس ئەكسىچە ئىنتايىن سەت ئىكەنلىكىنى سۆزلەشتى. قىز دەسلەپ ئۇلارغا ئىشەنمىدى، چۈنكى ھەممە ئادەم بىر - بىرىنى كۆرەلمەيدۇ، قىزغىنىدۇ دەپ ئويلىدى. ئەمما بىر قانچە يىلدىن كىيىن قىز ئەمىلىيەت بىلەن يۈزلەشتى، ئانىسىنىڭ قارغا ئوخشاتقان يۈزلىرى چىچەك كىسىلىدىن قالغان چوقۇر ئىزلارغا تولغان، چىرايلىق دىگەن كۆزلىرى بولسا ئالغاي ئىدى. دىمەك ئانىسى ئۇنى يىللاردىن بۇيان ئالدىغانىدى. ياش قىزنىڭ قەلبىدىكى ئانىسىغا بولغان سۆيگۈ بىردەمدىلا نەپرەتكە ئايلاندى. توي قىلىش يېشىغا يەتكەن بولسىمۇ ئۇنىڭغا نەزەر تاشلايدىغان ئادەم چىقىمىدى، كۆزلىرىنى شۇنچە داۋالاتقان بولسىمۇ ئوڭشالمىدى. قىز دوختۇرلارنىڭ پىچىرلاشلىرىدىن ئۆزىنىڭ كور بوپ قالدىغانلىقىنى ئاڭلاپ قالدى ۋە ئۆزىنى تېخىچە كىچىك ۋاقتىدىكىگە ئوخشاش پەپىلەپ، ماختاپ بېقىۋاتقان ئانىسىنىڭ ئۆزىدىن بۇنى يوشۇرغىنىغا چىدىماي ئۆيىنى تا شلاپ چىقىپ كەتمەكچى بولدى.

ئانىسى: «يىراق بىر يەردە ئىش تاپتىم» دەپ ئۇنى ئالداپ قويۇپ، قىزدىن بۇرۇن ئۆيىدىن ئايرىلدى، ۋە بارلىق پۇللىرىنى تۇغقىنىغا قىزىغا قاراپ قويۇشنى ھاۋالە قىلىپ ئەۋەتىپ بەردى .

ياش قىز بىر مەزگىلدىن كىيىن كۆرمەس بولدى، قاراڭغۇ دۇنياسىدا ئۆزى ياپىيالغۇز قالدى. بۇ مەزگىلدە ئانىسىنى خىيالغا ئەكىلىپمۇ قويمىدى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ئانىسى ئۆلۈپ كەتسىمۇ ھەق ئىدى .

بىر كۈن دوختۇرلار ماس كىلىدىغا بىر جۈپ كۆز تاپقانلىقىنى ئېيتىپ قىزنى ئوپىراتسىيە قىلدى. قىز كۆزلىرىنى ئاچقىنىدا بۇرۇنقى شۇ ئەپتىنى كۆرۈپ قېلىشتىن قورقۇپتۇ . شۇنداقتىمۇ كورلۇقتىن قۇتۇلۇش ياخشى ئىدى ، ھىچبولمىسا باشقىلارغا يۈك بولۇپ قالمىتى . قىز ئوپىراتسىيەدىن كىيىن ئەينەككە قارىغىنىدا ھەيرانلىقتىن ھۇشنى يوقاتقىلى تاس قالدى. كۆز ئالدىدا دۇنيالار گۈزىلى تۇراتتى. كۆرگىنى ھەقىقەتەن بەك چىرايلىق قىز ئىدى . يۈزىدىكى چوقۇرلار يوق بولغانىدى، بۇرۇنلىرىمۇ بۇرۇنقىدىن چىرايلىق تۇراتتى. قىز يېنىدىكى دوختۇرغا سۆيۈنۈش ئىلكىدە قاراپ : « يېڭىدىن دۇنياغا كەپ قالغاندەك ھىس قىلىۋاتىمەن ئۆزۈمنى، يۈزۈمدە ھىچقانداق نۇقسان يوق، ھۆسۈن گۈزەللەشتۈرۈش ئوپىراتسىيىسىنىمۇ قىلىپسىز - دە، رەھمەت سىزگە « دېدى .

دوختور: «بىز ئۇنداق ئوپىراتسىيەنى قىلىمدۇق قىزىم، پەقەت ساڭا ئاناڭنىڭ

بېغىشلىغان كۆزلىرىنى سالدۇق، سەن ئۇنىڭ

كۆزىدىن كۆردۈڭ ئۆزۈڭنى» دەپ كۈلۈمسىردى .

18. مۇھەببەت دۇئاسى

ئەي رەببىم! بىر ئىنسان قوي قەلبىمگە، ئەمما ئۇ ئىنسان سېنىڭمۇ سۆيگۈنىڭ

بولسۇن!

ۋە ماڭا شۇنداق بىر ئىنساننى سۆيۈۋىدىكى، ئۇ ئىنساننىڭ قەلبى سەن بىلەن

سۆيۈشكەن بولسۇن .

مېنى شۇنداق بىر ئىنسان بىلەن تېپىشتۈرۈكى، مەندىن بۇرۇن ئۇنىڭ بىلەن

تېپىشقان پەقەت سەن بولغىن .

ئۇنىڭ بىلەن قول تۇتۇشقىنىمىزدا ئۈستىمىزدە سېنىڭ قولۇڭ بولسۇن!

ماڭا شۇنداق بىر كۆزلەرنى كۆرسەتكىنىكى، مەن ئۇ كۆزلەردىن ساڭا قاراي .

ماڭا شۇنداق بىر سۆيۈملۈكنى بەرگىنىكى ئۇنىڭ كۆزلىرى جەننەتكە

ئېچىلغان دەرىزە بولسۇن!

ئۇنىڭ بىلەن شۇنداق بىر يولدا ماڭايكى، يول باشلىغۇچىمىز پەقەت سەن بولغىن ئەي رەببىم!

ماڭا شۇنداق بىر سۆيۈملۈكنى بەرگىنىكى ئۇنى قۇچاقلغىنىمدا پۈتكۈل كائىنات بىزگە باقسۇن، بىر بىرىگە گىرە سالسۇن!
سۆيگۈمىز بۆرە بىلەن قوزچاقنى ياراشتۇرسۇن، بىزگە قاراپ شەيتان ئادەمگە سەجدە قىلسۇن!

گۇناھلار ساۋاپ ئۈچۈن ئۆزىنى قۇربان قىلسۇن!
ئۆلۈكلەر بىردىن بىردىن ئويغانسۇن سۆيگۈمىزدىن.
بىزگە شۇنداق بىر سۆيۈملۈكنى بەرگىنىكى ئەي رەببىم!
سۆيگۈمىزدە **پەيغەمبىرىمىز** (ئۇنىڭغا سالاملار بولسۇن) سۆيۈلسۇن!
شۇنداق سۆيەيلىكى بىر بىرىمىزنى، ھەزرىتى خەدىجە ئانىمىز سامادىن بىزگە قاراپ: "قارىغىنە، ئەي **مۇھەممەت**" (ئۇنىڭغا سالاملار بولسۇن)
شۇ ئاشىقلارغا، ئۇلار بىز بىلەن بىللەدۇر، بىز ئۇلار بىلەن.
قارا، مۇھەببىتىمىز يەر يۈزىدە يەنە بىر قېتىم تەكرار ياشاۋاتىدۇ، ئاللاھ بىزنىڭ مۇھەببىتىمىزدىن شۇنداق رازىكى، بىزنىڭ مۇھەببىتىمىزنى مىڭلارچە ئىنساننىڭ قەلبىگە سېلىۋاتىدۇ.

ئامىين!!

بۈگۈن بالىلار بايرىمى ئوخشىمادۇ؟ ھى ھى ھى
دەرسكە كىچىك قىلىپ پالاقشىپ يۈگرەپ كىتىۋاتقان چاغلىرىدا تىلفۇنۇمغا
قىسقا ئۇچۇرلار كىلىپ ھۈيت - ھۈيت دەپ كەتسىمۇ كارىم بولماپتۇ، دەرىستىن
چۈشۈپ قارىسام بىر مۇنچە دوستلىرىم بايرىمىنى تەبرىكلەپتۇ، ھى ھى ھى
گەرچە 20 گە كىرىپ قالغان قېرى بولساممۇ ھە دەپ خوش بولۇپ قويدۇم .
ئەمدى شۇ ئادەم قېرىپ قالغاندا ئۆزىنى كىچىك بالىلار بىلەن سېلىشتۇرغىسى
كەپ قالىدىكەن توغرا چۈشەنەرسىلەر، شۇڭا مەنمۇ بۇ مۇنبەردىكىلەرنىڭ بايرىمىنى
تەبرىكلەپ قوياي دەپ كەلدىم، مەن بالا ئەمەس دەپ چىچاڭشىپ كەتمەڭلار
ھە، ئەگەر شۇنداقلار بولسا ساپما كەشىڭىزنى كىيىپلا بۇ تېمىنى ئوقۇمايلا
چىقىپ كىتىڭ، ھەرگىز خاپا بولمايمەن .

ھەش پەش دىگۈچە ئاي - يىللار ئۆتۈپ كىتىپتۇ، تىخى نەچچە يىل
بۇرۇنلا، ئاتا - ئانىمنى قاقشىتىپ: "بايراملىق كىيىم ئەپ بەرمەمسەن؟" دەپ
يىغلىغانىم، مەكتەپتىن قويۇپ بەرمىسە ئۆز بېشىمچىلىق قىلىپ قېچىپ كىتىپ
دوستلىرىم بىلەن باغچىغا باراتتىم، بىر قېتىم بارغىنىمىزدا ھاياۋاناتلار
باغچىسىدىكى بىر ئۆچكە چىقىپ كەتكەنىكەن، ئۇنى كۆرۈپ: "ۋاي جىن
كىلىۋاتىدۇ ھىچقايسىڭلار كىرمەڭلار!" دەپ ئىشك تۇۋىدە كىشلەرگە
ئاگاھلاندىرۇش بېرىپ پىداكار لىي فىڭ بولغانىدىم .

يەنە بىر يىلى ئىلەڭگۈچكە چىقىۋىلىپ: "دوستلىرىمنى كۈچەپ ئىتتەر، كۈچەپ
ئىتتەر، ئىگىزىرەك ئۇچۇر دەپ" قويۇپ ئارقىسىدىن قولۇم ئارغامچىدىن چىقىپ
كىتىپ ئېتىلغان بومبىدەك سۇۋۇۋۇۋۇۋۇدە ئۇچۇپ بېرىپ بىر ئۈستەلنىڭ ئۈستىگە
ماخچىيىپ چۈشكەندىم .

ھەي دەپ كەلسەم بالىلىقتىكى بۇنداق كەپسىزلىكلىرىمنى ساناپ

تۈگىتەلمەيمەن، يىللار ئاۋال "ئشەك ھارۋىسىغا چىقارمىساڭ بارمايمەن" دەپ ھىچبىرگە بارغىلى ئۇنىمايتىم، مانا ھازىر شەھەر كوچىلىرىدىكى ئاندا - مۇندا پەيدا بولۇپ قالدىغان دېھقانلارنىڭ كۆكتات ساتىدىغان ھارۋىلىرىنى كۆرسەتمەيمۇخۇددى ئۇلار ھازىرلا تىزەكلەپ قويدىغاندەك بىلىنىپ بۇرنۇمنى تۇتۇپ نەچچە مېتىر نېرىغا قېچىپ كىتىمەن.

بۈگۈن ئولتۇرۇپ ئويلىنىپ قالدۇم، زادى چوڭ بولغان ياخشىمۇ، چوڭ بولماي بالا پەدىسىدە يۈرگەن ياخشىمۇ؟

دەل شۇ پەيتتە مېنىڭ ئەڭ خوشۇم يوق ئوقۇتقۇچىم ئىسمىمنى چاقىردى... 海!!同学

ھىم! بۇ خوتۇننىڭ يامانلىقىنى خىيالغۇ سۈرگىلى قويىمىغان ئادەمنى، دەپ غوتۇلداپ ئورنىدىن تۇردۇم، مەندىن بىر سۇئال سورىدى، ئالدى كەينىدىكى تىلفونلارنىڭ ياردىمىدە ئەخە - ئۇخۇ، ئىما - ئىشارەت بىلەن ئاران جاۋاب بېرىپ ئولتۇرۋالدىم.

ئولتۇرۇپ بويلا بايقى سۇئالنىڭ جاۋابىنى تاپتىم: يەنىلا چوڭ بولمىسا ياخشىكەن!!!

قاراڭلار ئۇ ئانىسىنىڭ قۇچىقىدا ياتقان بوۋاققا يېتىشىنىڭ ئاقسالىقىنى گۈيىنىڭ!

تىخى ئاۋۇ شۈمتەكچۇ، ئۈچ چاقلىق ۋىلسىپىتنىڭ ئۈستىدە دوتەيدەك ئولتۇرغان، دادىسى بىچارە كەينىدىن ئىتتىرۋاتقان، ما بىزدەك يوغىناپ كەتسە مانا، ئىمتىھان، ئوقۇش، ئۈچى - بۇچى، پەش - چىكىت دەپ غەم قىلىپ قېرىپ كىتىۋاتقان.

مۇشۇ كۈنلەردە باشقىلار مەن 10 يىل بۇرۇن قېرىپ كىتىدىغان بولدۇم

دېسە، مەن كىلىپ: "سەنغۇ 10 يىل بۇرۇن قېرىپ كەتكەندەك بوپسەن، مەنچۇ
مەن؟ مەن قېرىپ 10 يىللا ئۆمرۈم قالغاندەك ھىس قىلدىغان بوپ قالدۇم" دەپ
قويىمەن. ھا ھا ھا

كىچىك ۋاقتىدا نېمىشقىمۇ كىچىك بالا ئەمەسمەن، ئەمدى بۇلماق يېمەيمەن
دەپ ناخشا ئېيتقان بولغىتىم، ھۇ ھۇ ھۇ ئەمدى ھەرگىز ئېيتمايمەن، ئېيتىش
توغرا كەلسە: "كىچىك بالا بولغۇم بار" دەپ ئېيتىمەن تازا!!!
ۋاي بولدىلا ئەسلى مۇنداقلا تەبرىكلەپ قويماقچىتىم بەكمۇ جىق ۋاتىلداپ
كەتتىم، بولدى ئەمدى خوش!
ھەر قايسىنىڭ ئوماقلىرىنىڭ تاتلىق ئاۋازىدا ئوقۇغان بۇ شېئىرنى ئالغاچ
كەلدىم، ياقۇرغايىسىلەر!

مانا كەلدىم قېنى، سېغىندىم دىگەنتىڭغۇ

چىدىيالىدىم، كەلدى

خىياللىرىمنى گۈزەل قىلغان

سۆيگۈسىنى يۈرىكىگە قازغان

سۆيۈملۈكنىڭ يېنىغا كەلدىم

سېنىڭ يېنىڭغا كەلدىم زۇ زۇ

سېنىڭ يېنىڭغا كەلدىم زۇ زۇ

ھىدىڭنى، قولۇمنى سىقىشلىرىڭنى كۆزلىرىڭدىكى سەۋدا يالقۇنلىرىنى

سېغىندىم زۇزۇ

مۇھەببىتىم زۇزۇم، مېنىڭ بىر دانەم، بىر بىر بىر دانەم

سېنىڭ يېنىڭغا كەلدىم

ھەسرىتىدىن بىلەن كۆيۈۋاتقان يارغا

خياللىرىمىدىكى

ھەم چۈشلىرىمدە كۆرۈۋاتقان مەلىكەمنىڭ يېنىغا كەلدىم

? مانا كەلدىم، سەن بىلەن بىرگە مەن، بولدىمۇ؟

? ئەمدى بولدىمۇ؟ ? كەلدىم مانا، بولدىمۇ زۇزۇ

? ئەمما مەن سېنىڭكى، بولدىمۇ؟

. ياخشى، بىر دانەم

ھا ھا ھا . ۋاي ۋاي! بە بە خەلىكەمەن ھا ھا ھا

ئەمما مەن سېنى بەك سېغىندىم زۇ زۇ

ئەمما بۇلارنىڭ ھەممىسى خيال

بۇ يەردە يوق سەن پەقەت خيال سۈرگەنتىم

تۇيۇقسىز، سېنى مۇشۇ يەردە باردەك ھىس قىپ قالدۇم

يەنە يوق سەن، يەنە ئۇ يەردە سەن

بەك يىراقلاردا

ئىستانبۇلدا

ئىستانبۇل كۈتمۇۋاتىدۇ

ئۇنىڭسىز ياشىيالىمايمەن دەۋاتىدۇ ۋايجان، بەك يېقىمسىزتى مېنىڭ

ئاۋازىم ? ئەمما، نىمە ھىلىقى مەن ئەڭ ياخشى كۆردىغان بىر ناخشا

بارغۇ

. قېنى، ئىسىڭگە كەلدىمۇ مەن ئۇ ناخشىغا رەسمى ئاشقىمەن

بولدى، بەك جىق گەپ قىلىپ كەتتىم

. چۈشەندىم، بەك جىق گەپ قىلىپ كەتتىم . ئەمدى جىم تۇرىمەن

20. سۈكۈت قىلدىم...

سۈكۈت قىلدىم ھېچكىم ، تۇيىمىدى . ئۆزۈم بىلەن مۇڭدۇشۇۋاتىمەن
ئەمدى يالغۇز ، پەقەت يۈرىكىم بىلەن ئىپادىلەۋاتىمەن
ئاۋازىمنى . ھېچكىم تۇيمايدۇ .

سۈكۈت قىلدىم ، سۈكۈت قىلدى لەۋلىرىمدىكى كۈي ، كۆزۈمدىكى
شېئىر ، يارامنى سىپاپ ئۆتكەن شامال ، پەقەت كۆزلىرىم سۆزلەيدۇ .

بىر ئاھ چىكىش بىلەن تەڭ جىمىدىم ، سۈكۈت قىلدىم ، قانچىلىك جىم
تۇرالىسام ، سۈكۈت قىلالىسام شۇنچىلىق قىلىمە
ن . سۈكۈت قىلدى مەن بىلەن دېڭىز ، سۈكۈت قىلدى تاغ .
ئۈمىدلىرىمنى شاماللارغا يۆگەپ تەلپۈنىمەن ھەر كېچە . ھېچكىم
كۆرمىدى .

چېچى ئاقارغان خياللار، نەملەنگەن كىرىپكەلەر، كۆكتە چاقماق بولۇپ
چاقىمەن، ھېچكىم كۆرمىدى.

سۈكۈت قىلدىم، يارىلىرىمغا تۈزۈپسىپ، سۈكۈت قىلدىم، ئىچىمدىكى
ۋولقانلارنى دەرۋىش كەبى تەنھالىقنىڭ تېمىغا ئۇرۇپ.

كوچىلارغا گۈل تۆكتۈم، ھېچكىم كۆرمىدى، ئۆزۈم يالغۇز كىچىمەن شۇ
كۆڭۈل ئۆلكەمنى، ھېچكىم بىلمىدى.

سۈكۈت قىلدىم، جىمىدى مەن بىلەن تاغ، جىمىدى ئاسمان، جىمىدى
يەر، ئازابلار سۆزلەيدۇ ئەمدى يالغۇز. ھېچكىم كۆرمىدىمەم
كۆرەلمەيدۇ.

سۈكۈت قىلدىم، جىمىدى مەن بىلەن سەۋىر - تاقەت، جىمىدى
ھەسرەت، تۇردى ۋاقى، ت پەقەت كۆزۈم بىلەنمۇ ئامىلە قىلمەن
دۇنياغا.

ھېچكىم ھېس قىلمىدى.

سۈكۈت قىلدىم، ئىچىمدىكى دولقانلار يانار تاغ كەبى ۋولقانلىغانچە
جىمىدىم. سۈكۈت قىلدىم، جىمىدى لەۋلىم، جىمىدى كۆز ياشلىرىم.

جىمىدى، كۆزۈمدىكى شېئىر، كۆڭلۈمدىكى دەريا.

بۇلۇتلار چاقىردى ئىسيانمىنى، چاقماق چاقىردى، پەقەت مەنلا

ئاڭلىدىم بۇنى، پەقەت مەن، ئەمما سۈكۈت قىلىۋالدىم.

ئەي !! مەن بۆشۈكىنى تەۋرەتكەن ھايات، باغرىمدا چوڭ قىلغان

مۇھەببەت!! ئاڭلا!

، يارامغا مەلەم كار قىلمايدۇ، كېچىلەر ئاھ چىكىشىز ئۆتمەيدۇ. مەن
سۈكۈت قىلدىم، يالغۇز ئازابلەردىم سۆزلەيدۇ.
مەن سۈكۈت قىلدىم، يۈرىكىمنى يىغلاشقان ئازابلار سۈكۈت
قىلدىم، دەرىزەمگە ئورۇلغان يامغۇر تامچىسى سۈكۈت
قىلدىم. سىرتتا ھۇۋىلغان شامال سۈكۈت قىلدىم.
باھار كەلدى، قۇشلار سۆيۈنمىدى، پەقەتلا قش ھۆكۈم
سۈرۈۋاتىدۇ. يۇلتۇزلار قېيىدى، ئاي يىغلىدى، قۇياش
چىقىمىدى، ئازاب توغرىمىدى.
ئېچ - ئىچىمدىن شېئىرلار تۆكۈلىدۇ ھەر كېچە، ھېچكىم بىلمىدى.

سۈكۈت قىلدىم
، جىمىدى مەن بىلەن سەۋىر - تاقەت
، جىمىدى ھەسرەت
، تۇردى ۋاقت، ت
پەقەت ئازابلەردىم سۆزلىدىكىۋىزلىرىم سۆزلىدى.
ھېچكىم ھېس قىلمىدى
، تۇيىمىدى،
... ھېچكىم
... ھېچكىم
...

بىرسى كېلىپ سورىدى: مەلەك سىز نېمە ئۈچۈن بىرخىل ئوخشىشىپ

كىتىدىغان، تەسىرلىك ئەسەرلىنىلا تەرجىمە قىلىسىز؟ باشقا

تۈردىكىلەرنىمۇ قىلىپ باقماسىز؟

مەلەك دېدىكى: قەلەم يۈرەكتىن چىققاننى يازىدۇ، قىلىۋاتقانلىرىم ھەم

مېنىڭ يۈرەك سادايمى.

"دېققەت قىل، ئىتىقاد ئوربىتىسىدىن چەتنىمەي پەرۋاز قىل!" مانا بۇ

روھىمنىڭ ھەردەمدىكى ئاگاھلاندىرۇشى.

مەن ھەم ئىتىقاد ئوربىتامنى بويلاپ ئۈنسۈز ھالدا، سۈكۈت

دەرياسىدىكى ئۇزۇن مۇساپەمنى باشلىماقچىمەن...

21. 13 - ياشلىق قىزنىڭ پەريادى

بىز بۇ بايرامدا توپقا تۇتۇلدۇق، يوغان بىر بومبا چۈشتى ئۈستىمىزگە، مەن

12 ياشتا ئىدىم، ئىنىم بوسا يەتتە ياشتا. مەن كۆرمىدىم ئەمما، ئانام بەك

يىغلاپتۇ بىز ئۆلگەندە.

ئىككىمىزنىڭ قوللىرى كىچىككىنە ئىدى، تاپالمىدى. بولمىسا مۇتلەق

تاشلايتى بىزنى قەبرىمىزگە.....

بىز بۇ بايرامدا توپقا تۇتۇلدىق، كىچىككىنە بىر ئوق كىلىپ تەگدى
يۈرىكىمىزگە.

ئۆلمەك تولىمۇ ئاسان بىر ئىش ئىكەن، ئامىرىكىلىق ئەسكەرلەر كۆرسەتتە
بۇنى ھەممىمىزگە. شۇنداقتىمۇ يەنىلا بىر سۆيۈنۈش بار ئىچىمىزدە، بىز
ئۆلىمىز، ئەمما تىخىمۇ گۈزەل بولىدۇ بۇ دۇنيا، بولمىسا سىزدەك سەزگۈسىز
مۇسۇلمانلار بىزلەرگە قاراپ قويايتىغىز؟؟؟...

بىز بۇ بايرامدا توپقا تۇتۇلدىق، خاتا ھالدا تانكا زەنجىرلىرى ئۆتۈپ كەتتى
ئۈستىمىزدىن، چوقۇم بۇ مەنزىرىنى تاماشىشا قىلىدىغىزغۇ دەيمەن؟
توپغا مىلەنگىنى بىزنىڭ جەسەتلىرىمىز ئىدى. بەلكىم خەۋەرلەردە
كۆرگەنسىز، مەن يۈگەردىم، ئىنمىنىڭ پۇتى ئىلىنىشىپ قالدى، ئۇنى ئورنىدىن
تۇرغۇزماقچى بولىدۇم، كۆرمىدى!!! كۆزلىرى يوق ئىكەن بۇ تانكىلارنىڭ
بولمىسا بىزلەرنى ئۆلتۈرمىگەن بولاتتى.

ياق! ھەر قانچە بولسا ئۇنچە قانغور ئەمەستۇ؟

بىز بۇ بايرامدا بومبا ۋە ئوق يىدۇق، ئەنە ئاشۇنداق جان بەردى بۇ
بەدەنلىرىمىز.

جىنازا نامىزىمىزنى چۈشۈرۈشىڭلارنى خىيال قىلاتتۇق، ھايات
چېغىمىزدىمىغۇ بىز بىلەن بىللە ئەمەس ئىدىڭلار، بوپتۇ يەنىلا
بەختلىكىمىز...

بىز بۇ بايرامدا (ھېيت) ئۆيدە ئەمەس ئىدۇق، ئوق ئىنسان بەدىنى
تىشىۋىتەلەيدىكەن، بىر ئۆي ئۆرۈلسە مازارلىققا ئوخشاپ
قالدىكەن، يارىدارلارنى ئۆلتۈرمەك پەقەت تەس ئەمەسكەن.

سىز بىلىدىغان شۇ تانكىلار بارغۇ، بىز مەسچىتنى شۇنداق ئاسانلا يەر بىلەن يەكسان قىلىۋىتەلەيدىكەن. ھەممىسىنى كۆردۈم، ئەمما سىزمۇ كۆرەلگەن بولسىڭىزكەن...

بىز بۇ بايرامدا ئانىمىزنىڭ قولىغا سۆيۈپ قويالىمىدۇق، يالغۇ قەتلى قىلىندۇق. شۇنداقتىمۇ سىز سەۋىرچانلىق بىلەن بېقىڭ بۇ ھاياتقا، مەدەنىيەت ھەققىدە سۆھبەت قۇرۇڭ، ئەمما «سۈكۈتتىكى مەدەنىيەت» ئارلىشىپ قالمىسۇن. سىز ئارام خۇدا يەڭ شۇ نېنىڭىزنى، بىز بىر ئازدىن كىيىن ئۆلۈپ كىتىمىز. ئۈچ كۈنلۈك دۇنيا، ئاچ قالغۇدەك ئەمەسقۇ سىز؟... بىز بۇ بايرامدا دادىمىزنىڭ قولىغا ئېسىلىپ ھىيت نامىزىغا بارالمىدۇق، ئەزانىمۇ ئاڭلىيالمىدۇق ھىچقايسىمىز. ئەمدى بىر ئەزان بولۇپ سىلەرنىڭ ئۇيۇقلۇقتىكى ھالىتىڭلارنىڭ ئۈستىدە ئەگىپ يۈرسەككەن، ئەمما ئاۋازىمىز يەتمىدى. چۈنكى پۈتۈن مۇنار(ئەزان توۋلايدىغان ئېگىز پەشتاق)لارنى ئۆرۈۋەتتى. شۇ مۇنارلاردىكى ئەزان سىزنى چاقىرغاندا، روك مۇزىكىلىرىنى قويۇپ ئۈسۈل ئوينايتى ئامىرىكىلىق ئەسكەرلەر. مانا! يەنە بىر مۇنارنى ئۆرۈۋەتتى، «يۈرۈڭلار يوقتايلى ھەممىسىنى» دەپ توۋلىشاتتى.

سىز ھىيت ئۆتكۈزۈۋاتقاندا بىز مەڭگۈلۈك ئۇيۇدا بومبا ئاۋازلىرىنى ئاڭلىدىق، روھىمىز ئۈن - تىنىسىز كۆككە كۆتۈرۈلدى، بەدەنلىرىمىزمۇ شۇ قەدەر ئۈن سىز، تىۋىشىسىز ئىدى.

بىز بۇ ھىيتتا باشلىق - لىدىرلار ئەيىپلىگەن شۇ ئۇرۇشلارنىڭ ئىسمىمىز قۇربانى ھەم ئىسلام ئالىمىنىڭ ھۆرمەت تۇيغۇسى ئىچىدە ئەسكە ئالىدىغان شەھىتلەر بولدىق ھەممىمىز...

بىز بۇ ھىيتتا نامەرت بىر توزاققا چۈشۈرۈلۈدۇق، ئۆيدە بىزنى ساقلايدىغانلار
قالمىغاندى، ھەم ئۈمىدىنى ئۈزگەنتۇق شۇ قېرىنداشلىرىمىزدىن. ھايات ۋە
ئۆلۈم ئارىسىدىكى شۇ ئىنچىكە سىزىقتا خيالغا ئايلىنىپ غايىب بولدى شۇ
بەدەنلىرىمىز. ئەمدى يەنە بىر ھىيت يېقىنلىشىۋاتىدۇ، ئاللاھقا ئاتىغان قۇرب
انلىقلىرىڭىزنىڭ ئورنىغا بىز مىڭلاپ قۇربان بولۇدۇق، ئەركىن بىر ئۆلۈم بىلەن
ئەن ھەممىمىز....

بىز بۇ بايرامدا يۈرىكىمىزدىن ئوققا تۇتۇلۇدۇق، روھىمىزنى قاپلىغان ۋە با
رغانسىرى دۇنياغا تارقالغان چوڭ بىر «نۇمۇس قىلىش، تارتىنىش» نىڭ قارا
ئىغۇلىقىدا ئەلۋىدا دېدۇق ھاياتقا. سىلەر بەختلىك بولۇڭلار، قولۇڭلاردىكى ۋەھ
شىلىكىنى ئەيىپلىگەن بىر قانچە پىلاكات «تارتىنچاقلىق» ئىز تۈپەيلى ئىش
كەپتىڭىزغا قايتىپ كىردى.

«يالىغۇزلۇق» ئىزۋە «چارىسىز» لىكىڭىز بىزنىڭ يالىغۇزلىقىمىز بىلەن بىرلىك
تە غايىپ بولسۇن.

ئەمدى كۆڭلۈڭلارنى يېرىم قىلماڭلار، ھەممىڭلارنىڭ كۆڭلى يېرىم بولدى بۇ
ھالىمىزغا قاراپ ئەلۋەتتە، شۇ سەۋەپ «ئازاپ» ئىچىدە تۇتاشتۇرۇپ چەكتىڭلار
ر شۇ ئامىرىكا تاماكىسىنى، ئىچىڭلارغا چوڭقۇر تارتىڭلار، شۇ تاماكا ئىسلا
رى ئارىسىدا غايىپ بولدى بىزنىڭ يۈزلىرىمىز. ئەسلىدىغۇ بىزنى كۆرەلمەيت
ڭلار....

ئەنە زەينەپ!

ئەنە فاتىمە!

ئەنە ئائىشە!

ئەنە ئىراق!

ئەنە فەللۇجە! (جاي نامى)

نېمە ئۈچۈن ئۇرۇپ - سوقۇلدۇم، نېمە ئۈچۈن غەلبە قىلدىم؟

گاھىدا مۇزلاپ ئۇششۇدۇم، گاھىدا ئىسسىندىم.

ھالىمنى سورىماڭلار!!

بۇمۇ بىر تەقدىر، ھالىمنى سورىماڭلار!!!

يۈزلىرىم يارىلاندى، قولۇم يارىلاندى.

يۈرىكىم يارىلاندى، قولۇم يارىلاندى.

ھالىمنى سورىماڭلار!!!

بېسىڭلارچۇ مېنى كۆكسۈڭلەرگە، ھالىمنى سورىماڭلار!!!

پۇچۇق (يارىلانغان يېرىم يۈرەك) يۈرەكتىكى سۆيگۈمىز ھارام!

شەھىتىم، يىگىتىم، ھالىمنى سورىما!!! قىساس كۈنى كەلمىگۈچە سالىمنى سور

ما!!!

يۈزلىرىم يارىلاندى، قولۇم يارىلاندى.

يۈرىكىم يارىلاندى، قولۇم يارىلاندى.

ھالىمنى سورىماڭلار...

ھالىمنى سورىماڭلار...

40 يېشىڭدىن

(ھەزرىتى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ھاياتى قىسقىچە چۈشەندۈرۈلگەن نەسر)

تۈركچىدىن تەرجىمە قىلىندى. ئەسلى ئاپتۇر: تۇرسۇن ئەلى ئەرزىنجانلى

يا رەسۇلۇللاھ، ئالەملەرگە رەھمەت بولغان ھاياتىڭ قەلبىمىزدىن كەچمەكتە. قەلبىمىزدە زىيارەت

قىلىۋاتىمىز سېنى. مانا بىر يېشىڭدىن؛ بەنى سائاد يۇرتىدىن. ساڭا سۇت ئانىسى بولمىدى، ئاياللار، شۇ سەۋەبتىن قېيداغلىق بۇلۇتلار، بىر تامچىمۇ يامغۇر چۈشۈرمىدى، ئاچارچىلىق ھۆكۈم سۈرەتتى بەنى سائاد يۇرتىدا. بىر پارچە بۇلۇت بار كۆك يۈزىدە، ساڭا ئاشىق. ئايرىلمايتتى باش ئۈستىڭدىن، ۋە ئىنسانلار يامغۇر دۇئاسىدا، ھەزرىتى ھەلىمە سېنى قۇچىقىغا ئالدى، يۈزۈڭدە بىر سايە، سېنى قۇياشتىن ئاسراش ئۈچۈن ئاسماندا بىر پارچە بۇلۇت بار ئىدى، ساڭا مەپتۇن، ساڭا باغلانغان.

راھىبىڭ قۇچىقىدا سەن، دۇنيالار گۈزەللىكىڭ كۆزلىرىگە باقاتتى راھىب، ئاچارچىلىقنى ئۇنۇتقان ئىدى، دۇئانى، يامغۇرنىمۇ ئۇنۇتقان ئىدى. ئەمما سەن ئۇنۇتمايتتىڭ، بىر نەزەر تاشلىشىڭغا جانلىرىمىز پىدا كۆزلىرىڭ بىلەن كۆك يۈزىگە باقاتتىڭ.

يا رەسۇلۇللاھ، مەككە باللىرى ئانىلىرىنى چاقىرار بولغىدى-ھە، سېنىڭ يېنىڭدا؟ ئۇلار «ئانا!» دېگەن چاغدا سەن يەرگە قاراپ قالغانىدىڭ؟ مەككە شاماللىرى قانچە كېچە كۆز ياشلىرىڭنى ئەبۇغا ئېلىپ باردى؟ قانچە كېچە «ئانا!» دەپ يىغلىدىڭ.

ئەفەندىم، سېنىڭ ئۈچۈن «ئانا» دىدۇق، ئانىلىرىمىزغا، سېنىڭ ئۈچۈن «دادا» دېدۇق دادىلىرىمىزغا.

25 يېشىڭدىن ۋە پۈتۈنلەي باشقىچە بىر ئىنسان سەن، ساڭا ھېچكىم تەڭ كېلەلمەيتتى؛ ھىدىڭدىن شەققەت، ئۈنۈڭدىن ئىشەنچ تارايىتتى- سەن مۇھەممەد دۇل ئەمىن سەن!

33 يېشىڭدىن، دەريا-دەريا رەھمەت بار. 35 يېشىڭدىن، بولە، كېلە، ساقلاتما يار!!! ئىگراشلار ساما ئىشىكلىرىنى چېكىۋاتاتتى. بولە، كېلە، ساقلاتما يار، يۈرەكلىرى چاك-چاك يېرىلاي دېدى، رەسۇل ساقلانغانلارنىڭ!

ساڭا نېمىشقا ئازار بەرگەندۇ، سۇلتانىم؟ ئەبۇ تالىب ئۆلدى دەپ بۇ زۇلۇملارنى سالىدۇ ساڭا، ھىمايسىز قالدى دەپمۇ؟

كەبىدىكى يىغلاشلىرىنىڭ كۆز ئالدىمىزغا كېلىۋالدى، «تاغا، يوقلىقنىڭ نە قەدەر تىز بىلىنىپ

كەتتى» دېيىشكە.

بىرسى مەككە كوچىلىرىدىن ساڭا قاراپ يۈگۈرۈپ، يۈگۈرۈپ كېلىۋاتاتتى، بىرسى يۈگۈرۈپ كېلىۋاتىدۇ، گويىكى ئەرشى ئالا ئۆرۈلۈپ چۈشكەندەك . بۇ يۈگۈرۈۋاتقان كىم؟ جاۋاب بەردى، بىرى: « مۇھەممەدنىڭ قىزى فاتىمە تۈزەھرا» - ۋەلىلەرنىڭ ئانىسى، يۈز-كۆزۈڭنى سۈرتتى، بىر تال قىزنىڭ، ساڭا يەر يۈزىدە ئەڭ ئوخشايدىغان، كۈلۈشى سەن، يىغلىشى سەن!

«يىغلىغا قىزىم» دېيىشكە كەلدى خىيالىمىزغا. نىمىشقا چىقىرىۋەتتىكى يۇرتىڭدىن سېنى؟ ھىمايىسىز قالدىڭ دەپمۇ؟ ئۇلار «ساراڭ» دەيتتى سېنى، سەن سۈكۈت قىلاتتىڭ. «مەجنۇن» دەيتتى، «شائىر» دەيتتى، سەن سۈكۈت قىلاتتىڭ. «سېنى مېنىڭ قولۇمدىن كىم قۇتقۇزىدۇ؟» دەيتتى. سەن «ئاللاھ» دەيتتىڭ. - ئاللاھ ئەزىزە ۋە جەللە!

سەن «ئاللاھ» دەيتتىڭ، ئەرشى ئالا تىترەيتتى، بەدىدە «ئاللاھ» دېدىڭ، ئۈچ مىڭ پەرىشتە چۈشتى. 125 مىڭ ساھابە «ئانام، دادام ساڭا پىدا بولسۇن!» دەيتتى.

سېنى ئىنتايىن ياخشى كۆرىمىز، يا ھەببۇللاھ» دېگەن ئىدى، سەن «ئاللاھ بىلىدۇكى، مەنمۇ سىلەرنى ئىنتايىن ياخشى كۆرىمەن» دېگەن ئىدىڭ.

بۈگۈن ياشىغان ياشلار بار. بەلكى نەجىجار ئوغۇللىرىنىڭ قىزلىرى ئەمەس لېكىن سېنى ئۇلارمۇ ئىنتايىن ياخشى كۆرىدۇ.

سەن كائىنات يۈرىكىدىن تەشەنلىق بىلەن چىققان «ئاھ» سەن! قاراڭغۇ كېچىلىرىمىزگە ساياھ سەن! سەن نەبىيۇللاھسەن! سەن ھەببۇللاھسەن! سەن رەسۇلۇللاھسەن! ۋە ھېلىھەم ئۈمىتىڭ

نىڭ بېشىدا سەن! ئاللاھۇ ئەكبەر!

كۆزلىرىمدە ياش كەلكۈنى...

2009 - يىلى 9 - ئاينىڭ 2 - كۈنى مەن تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان ئەزىزانە يۇرتۇم قەشقەردىن ئايرىلدىم. پ ئىچكىردىكى بۇ مەكتىپىمگە ئوقۇشقا كەلدىم. ئائىلەمدىن تۇنجى ئايرىلىشىم ۋە پويىزغىمۇ تۇنجى قېتىم چىقىشىم ئىدى. ئائىلە شارائىتىمىزنى ئويلاپ: « مەكتەپكە ئۆزۈم بارىمەن » دەپ تۇرۇۋالدىم. م. پويىز ئىستانسىغا ئۇزاتقىلى چىققان دادام كۆزلىرى ياش ھالدا ئارقامدا قالدى. شۇ چاغدىن ئىتتىپاق رەن لىۋىنى قاتتىق چىشىدىم. مەن بىر مۇسابىقە مەيدانىغا كىتىۋاتتىم، ئەمدى مەن ئەركىلەيدىغان ئانام، تاغدەك يۆلەنچۈكۈم بولغان دادام يېنىمدا يوق ئىدى.

چامدانلىرىمنى سۆرەپ كىشىلەر توپىغا قوشۇلدىم، مەن مىڭ تەسلىكتە ۋاگونىمنى تاپقاندا كىشىلەر ئاللىبۇرۇن ئولتۇرۇپ بولغانىكەن. ئورنۇمنىڭ ئۈستىدىكى جاھازىدا مەن چامدانىمنى قويغۇدەك يەرمە يوق ئىدى. تەرلەپ چىلىق - چىلىق تەرگە چۆمۈپ ھاسىراپ كەتكەندىم، ئەمدى بۇ ئىش قوشۇلۇپ ئەۋرىشىم قىرىق گەز ئۆرلىدى، مېنىڭ يېنىمدا ئولتۇرىدىغان خەنزۇلارغا گىپىمنى ئاران ئۇختۇرۇپ يۈك - تاقلىرىنى رەتلىتىپ دۈمبەمدىكى كىچىك سومكىنى ئاران پاتۇردۇم، چامدانىم ئوتتۇرىدا تۇرۇپ رۈكتەك تۇردى. مەنمۇ ھەم « نېمە بولساڭ بولە » دەپ شۇ يەرگىلا قويۇپ قويدۇم، ئۇنى دەپ ئوردۇمغا ئولتۇردۇم كۆزلىرىمدە ياش لىغىرلايتى. « دادام ياكى ئاكام ئەكىلىپ قويغان بولسىچۇ، مەنمۇ بۇنچە قىينالماي بولغىنىم؟ » دەپ ئويلىدىم.

يول بويى گىلىمدىن ھېچنەمە ئۆتمىدى. سومكامغا لىق تولدۇرۇلغان « ئىخلاس » شاكىلات ۋە پىرەنكى، ئىچىملىكلەرنى بولسا يېنىمدا ئولتۇرغان قىزغا بېرىۋەتتىم. گەرچە كۆزۈم قىيمىسىمۇ يۈكىمنى بەرگەز بولسىمۇ يىنىكلىتىشىنى ئويلايتتىم.

دەرىزىدىن سىرتقا قاراپ ئۈن - تىنىسىز ئولتۇراتتىم، كەچمىشىمنى ئويلايتتىم، تىخى ئۇلۇشكۇنلا مەن مامىلارنىڭ يېزىسىدا ئىرىقتا كىرىۋېلىپ لاي ئوينىيدىغان مەلەك ئىدىم، تۈنۈگۈنلا سىنىپنى بېشىغا كىيىپ كۈلكە چىقىرىپ، ئوقۇتقۇچىلاردىن تىل ئاڭلايدىغان مەلەك ئىدىم، مانا بۈگۈن تەقدىر كىتابىمنى يازغىلى ماڭغان يازغۇچى، ئالى مەكتەپتىن ئىبارەت بۇ مۇرەككەپ جەڭ مەيدانىغا كىتىۋاتقان

جەڭچى بولدۇم .

تاماقلىرىمنى ھۇجرامغا ئەكىرىپ بېرىدىغان ، ئۈستىگە بېشىمنى قويۇپ ئۇخلاپ قالغىنىمدا ئەتسى

كىرىپ بېشىمنى سىيلاپ يىغلايدىغان ئانام ئاستا - ئاستا مەندىن يىراقلاشماقتا ئىدى .

شۇ ئەسنادا ئۇدۇلىمدىكى خەنزۇ قىز: « سەن يۇرتۇڭدا بۇنداق جايلارنى كۆرۈپ باقمىغاچ تويماي

تاماشا قىلىۋاتامسەن؟ بولدى ئۇخلىۋال ئىچكىرىدىگەن بۇندىن نەچچە ھەسسە گۈزەل!» دېدى .

مەن : « بۇ مەنزىرىنى تاماشا قىلمايۋاتمەن ، ئۆز يۇرتۇمنىڭ سىماسىنى ئىزدەۋاتمەن » دەپلا گەپنى

ي ئۈزدۈم جىقراق كوتۇلداي دېسەممىغۇ جايلاپ دىيەلمەيتىم .

شۇنداق قىلىپ ئۈچىنچى كۈنى سەھەردە پويىزدىن چۈشتۈم .

مەكتەپكە ئورۇنلىشىپمۇ بولدۇم . ياتاقداشلىرىم ھەر ھالدا جەنۇپلۇق بولغاچ ، ماڭا ئوخشاش تۈز كۆ

كۈل ئىدى . ھەربىي مەشىقمۇ باشلاندى . ھەر كۈنى سەھەر سائەت 6 دىن كەچ سائەت 9:30 غىچە دا

ۋاملىشاتتى . بۇ يەرنىڭ ھاۋاسى تولىمۇ بىنورمال ئىكەن ، توختىماي سىم - سىم يامغۇر يېغىپ تۇردى

كەن ، شۇنداق بولسىمۇ ئۇ مۇز قاپاق ئەسكەرلەر بىزنى قويۇپ بەرمەيتتى . ھەر سائەت ئارىلىقىدا 10

مىنۇت ئارام ئالاتتۇق . پۈشتەك چىلىپ : « ئارام ئېلىڭلار » دەپ توۋلايدىغان ھەربىي پاكىر ۋە سىمىز

بولغاچ بالىلار دەسلەپ زاڭلىق قىلىپ كۈلەتتۇق ، « شىر پادىشاھ فىلىمدىكى سىمىز چاشقان شۇ »

دەيتتۇق . كىيىنچە ئۇ غوجامنىڭ تىزىرەك چىقىپ پۈشتەك چىلىشىغا تەشنا بولۇپ : « قەدىرلىك بودەك

، نەدە قالدىڭىز ، تىز چىقىڭە ، سىزنى ئەمدى زاڭلىق قىلمايمىز » دەپ بىچارىلارچە پىچىرلايتتۇق .

مېنىڭ ئەڭ خوش بولغىنىم ھەربىي مەشىق ئاخىرلىشىپ پاراقتىن ئۆتىدىغان كۈنى بىزگە مەسئۇل ھ

ەربىيچاق : « ياغلىقىڭنى ئېلىۋەت » دېگەن چېغدا يەنە بىر چوڭ باشلىقى كىلىپ : « بۇ دىگەن ئۇلا

رنىڭ ئۆرپ - ئادىتى ، چېچىنى چىقىرىپ ئارتىدىغانلار ئېلىۋەتسۇن ، بۇ قىپ قالسۇن ، چۈنكى سەن ئ

ۇنىڭغا ئال دېسەڭمۇ ئۇ ئالمايدۇ » دېدى . بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ « بەك خاپا بولسا ئىلىۋەتەرمەن يا

» دەپ ئويلىغانلىرىمدىن نۇمۇس قىلىپ تېخىمۇ چىڭ تۇردۇم . 15 كۈنلۈك مەشىق ئاخىرى تۈگىدى

مەشىق جەريانىدا ھەم روزا تۇتقان بولغاچقا بەك ئاجىزلاپ كەتكەن بولسام كىرەك، ئاغرىپ قالدۇم. ئۆزۈم يالغۇز مەكتەپ دوختۇرخانىسىدا ئوكۇل ئاستۇرۇپ ياتقىنىمدا مەكتەپكە كەلگىنىمگە پۇشايمان قىلىپ يۇم-يۇم يىغلىدىم.

ياتاقتىكى قىزلار بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئۆيىگە تىلپۇن قىلىپ يىغلايتتى، خەقنىڭ ئاتا-ئانىسى پەپىلەپ: «جىنىم بالام، بىز ئۇنى ئەۋەتىمىز، بۇنى ئەۋەتمىز چىداك، بولمىسا يېنىپ كىلىڭ شىنجاڭدىكى مەكتەپلەرگە ئالماشتۇرمىز» دەيتتى.

ئەمما مەن ئۆيىگە 4-5 كۈندە بىر تىلپۇن قىلاتتىم، ھەم قىسقىلا پاراڭلىشاتتىم. ئۆيدىكىلەر مەندىن «كۆنەلدىڭمۇ بالام؟ قىينالدىڭمۇ؟» دەپ سورىمايتتى، چۈنكى ئۇلار يوغان بىر ئۆيدە ياپپالغۇز 2 يىل ياشاپ، يالغۇز ئوقۇپ، ئىمتىھان بەرگەن بۇ قىزغا قاتتىق ئىشىنەتتى. تىلپۇننى قويۇپ بولۇپ يوتقانغا كىرىۋېلىپ يىغلايتتىم. ياتاقداشلىرىمغا يىغمانى كۆرسەتمەيتتىم، چۈنكى ھەر قېتىم ئۇلار مەنقىرىغاندا: «يىغلىساڭلار، ئاتا-ئانىڭلار ئۆيدە ئارام خۇدا ئولتۇرالامدۇ، چىدايمىز ئەمدى كەلگەندىكىن» دەپ نەسەپەت قىلاتتىم.

ئالىي مەكتەپتىن ئىبارەت بۇ جايدىكىلەر بۇرۇن بەك ئالاھىدە خاسىيەتلىك ئادەمدەك بىلىنەتتى. ئالىي مەكتەپتە ئوقۇيدىكەن دېسە: «ۋۇيىيۇ! دېمەك بەك ئەقىللىق ئىكەن دە!» دەپ ئويلايتتىم. ئەمدى ئۆزۈممۇ مۇشۇ قاتاردىن ئورۇن ئالغاندىم. ئەمەس مەن ئەقىللىق مۇ؟

ياق! مەن ئەقىللىق ئەمەس، ئەقىللىق بولغان بولسام باشقىلاردىن پەرقلىق بولغان بولاتتىم. ھەر كۈنى ئالتە سائەتتىن سەككىز سائەتكىچە دەرس ئوقۇسام بۇنچە قاقشىمايتتىم؟ بىر كۈنى كۈتۈپخانا

نىدا كىتاب ئوقۇپ ئولتۇرۇپ پارتىغا بېشىمنى قويۇپ ئۇيقۇغا كىتىپتىمەن. بىر چاغلاردا يۈزلىرىمنىڭ ئاغرىقىدىن ئويغىنىپ كىتىپتىمەن. ئەتراپىمغا قارىسام پۈتكۈل بوش ئورۇنلار تولۇپ بوپتۇ، ھەممە ئۆز ئىشىدا، جىمىت كىتاپ كۆرۈۋىتىپتۇ. قولۇمدىكى كىتابنىڭ قاتلىشىپ كەتكەن بېتىگە كۆز يۈگۈرتتۈم. كۆز ئالدىمدا مۇنۇ قۇرلار تۇراتتى: «ئۇ، باشقىلاردىن پەرقلىق بولدى، باشقىلار ئويۇن-تاماشا، دۇنيا ئىشلىرى ئۈچۈن تىرىشىسا، ئۇ ئىزچىل غايە ۋە ئۇلۇغۋار نىشانلىرى ئۈچۈن تىرىشتى. باشقىدە

لار ئۇيغۇدا ياتقاندا ئۇ سوغۇق كارىدوردا تىكىست يادلايتى...» كۆزلىرىمدىن بىر نەچچە تامچە ياش كونتروللىقىنى يوقاتقاندا كىرىمنىڭ كەينىدىن بىرى كىتاپ يۈزىگە چۈشتى. قىلمىشىمدىن نۇمۇس قىلدىم، ئۆزۈمنىڭ سۇنايلىنىپ يېتىپ كەتكەن ھالىتىم بىلەن كىتابتا تەسۋىرلەنگەن باش پىرسۇننىڭ ئىشلىرىنى سىلىشتۈرۈپ ئۆزۈمنى تولىمۇ ئاجىز ۋە بوشاڭ ھېس قىلدىم. خۇددى غايىۋانە بىر كۈچ مېنى ئەيىبلەۋاتقاندا كىشىمنى تۆۋەن سالىدىم.

قېنى مەندىكى چىدام - غەيرەت، پولاتتەك ئىرادە؟؟؟ ئۆزۈمنى ئەپسانە - رىۋايەتلەردىكى باتۇر نۇزۇگۇم، يەتتە قىزلىرىم... قاتارلىق قەھرىمان قىزلارغا ئوخشاتتىم، ئەمدىلىكتە بولسا تولىمۇ ئاجىز، مەشپان قىزلارغا ئوخشاپ قىلىۋاتاتتىم.

ئەتراپىمدىكى ھەرشەيئىدىن بىزار بولاتتىم. ئەقلىمنىڭ ئولجىغا تەشنا شىرغا ئوخشاش بىلىمگە تەشنا بولىشىنى ئۈمىد قىلاتتىم. باشقىلارغا ھىجاپلىق قىزلارنىڭمۇ چەتئەل تىللىرىنى ۋە پەننى بىلىملەردىن مۇ ئۆگىنىپ ھەر قايسى جەھەتتىن تەڭ يېتىشكەن، كىشىنىڭ ئاغزىنى ھەيرانلىقتىن يوغان ئاچۇرالاغىدەك بىگىسىنىڭ بارلىقىنى كۆرسىتىپ قويۇش ئۈچۈن تىرىشماقچى بولاتتىم. ئەپسۇس بۇ خائىن دەپسىم، دىلىمغا، روھىمغا ھىچ بويسۇنمايتتى. باشقىلار ئۇخلىسا، مېنىڭ بۇ رەزىل شەيتىنىمۇ: «ئۇخلا مەلەك! خەقلەرمۇ ئۇخلىدى، بۇ تىنىڭ ساڭا ئامانەت ئەمەسمىدى، بولدى ئۇنى ئاسرا، كەل قوزام يېتەپ ئۇخلاپ قال!» دەپ مېنى قۇتۇرتىپ، بېشىمنى سىيالايتتى. شۇنىڭ بىلەن مەنمۇ بۇرنى باغلانغان تۆگە شۇنچە كۈچلۈك تۇرۇپ ئادەم قايىققا يىتىلسە شۇ ياققا ماڭغاندا، مەنمۇ ھەم رايىشلىق بىلەن بېشىمنى لىگىشتىپ ئاستا كارىۋىتىمغا ياماشتىم.

ۋاقت ئۆتمەكتە، بىر ئاي، ئىككى ئاي...

بۇ جەرياندا نۇرغۇن ئىشلارغا دۇچ كەلدىم. ئەتراپىمدىن مەن ياخشى كۆرىدىغان «ئەسسالامۇئەلەي كۇم!» دېگەن سۆز ئاڭلانمايتتى، ئەتراپىمدىكى ھەممە ئادەمنىڭ چىرايىدىن يالغان كۈلكە، ئاغزىدىن «تىنچلىقمۇ؟» دېگەن سۆز تۆكىلەتتى، بۇ گەپ ماڭا كورىيە فىلىملىرىنى ئەسلىتەتتى. ئۆزەمچە ئىچىمدە ئۇلارنى: «ھىك! دورامچۇقلار، ئۆز كۆڭلۈڭلەردە مەدەنىيەتلىكىڭلارنىڭ ئىپادىسىكەن - دە بۇ؟»

دەپ ئاچچىق كۈلەتتىم .

كىچىك ۋاقتىمدا مومام بىلەن شۇنداق سۆھبەتلەشكىنىم يادىمدا :

- موما! ئادەم نېمىشقا ئاسمانغا چىقالمايدۇ؟

- چۈنكى ئاسمان بەك ئېگىز بالام .

- ئەمەس نېمىشقا ھاڭغا شۇنچە ئاسان چۈشۈپ كىتىدۇ، ئۇمۇ شۇنچە چوڭقۇرغۇ؟

.....

شۇ ۋاقتلاردا تالايلىغان سۇئاللىرىم مانا مۇشۇنداق جاۋابسىز قالغانىدى. ئەمدى بۇنداق نۇرغۇنلىغ

ان نېمە ئۈچۈنلىرىمنىڭ جاۋابىنى تاپقاندا كى قىلاتتىم .

ئەسلى بىز ئادەملەرنىڭ كۆپىنچىمىزنىڭ بىزگە قوماندانلىق قىلغۇچى باتۇر بىر يۈرىكىمىز يوقكەن .

ئىتىقاد، ئەخلاق، غورۇردىن يۇغۇرۇلغان ، بىزلەرنىڭ ياشاشتىكى ئەڭ مۇھىم يول كۆرسەتكۈچىمىز بول

غان «قۇرئان كەرىم» نى ئۆزىگە رىئىس قىلغان ئاشۇنداق بىر يۈرىكىمىز بولغان بولسىدى ، يولدىن

چىقىمايتۇق ، خاتالاشمايتۇق ، ئەكسىچە ئۇ دۇنيادىكى گۈزەل بىر باغچىغا يېقىنلىشىشنىڭ قەدەملىرىن

ى باسقان بولاتتۇق .

مەكتەپ ئاشخانىسىدا بىر نەچچە قوشۇق سىلىنىپلا قالغىنى يېيىلمەي قالغان تاماقلارنىڭ ھىچ ئىكك

لەنمەيلا تازىلىغۇچى ئاياللار تەرىپىدىن يوغان بىر چىلەككە راھەتچە شالاقىدە تۆكۈلۈشلىرىدىن ئە

چىم سىيرىلدى . ئاللاھۇتەئالا : «ھەي ئىنسانلار! يەڭلار ، ئىچىڭلار ئىسراپ قىلماڭلار!» دېمىگەنمىدى .

اشخانىدىكى ھەممىمىز مۇسۇلمانغۇ ، ئەجىبا بۇنى بىلمەمدۇ؟ كۆزلىرىم يەنە ياشقا تولدى .

ئاپتوبۇسقا چىقتىم ، بىكەتكە كەلگەندە : «چۈشىدىغان بار» دەپ تۇرساممۇ شوپۇر ھىجىيىپ قويۇپ :

«سىلەر ئۇيغۇرلار بەك قالىتسىقۇ ، ناخشا - ئۇسۇل ، ئۇچى - بۇچى ھەممىنى بىلىسىلەر ، قىلالمايدىغان ئە

شىڭلار يوق نوچى بولساڭ سەكرەپ چۈشۈۋال!» دەپ قويۇپ كىتىۋەردى . غەزەپتىن تىترەپ كەتتە

م . كۆزلىرىمدە يەنە ياش كەلكۈنى يامرىدى .

بىز ئىنسانلار نېمە ئۈچۈن بۇنچە ئايرىمچىلىق قىلىمىز . ئاللاھ بىزنى ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇغانغۇ ،

ھەرگىزمۇ «ئۆزىمىللىتىڭلارغا ياخشىلىق قىلىڭلار» دېمىگەن، بىز ئاخىرقى سوتتا ئۇ مىللەت، بۇ قەبىلە دەپ ئايرىلامدۇق؟ ياق! پەقەت مۇسۇلمان، كافر دەپ ئايرىلىمىزغۇ؟ نېمە ئۈچۈن تېخىچە تۈگىمەيدۇ بۇ ئايرىمچىلىق؟ بولدىلا ئىككى مىللەت ئوتتۇرىسىدىكى ئايرىمچىلىقنى قويۇپ تۇرماي، ھەر ئايدا بىر ئۆتكۈزۈلىدىغان «يۇرتداشلار ئولتۇرىشى» ئاڭلىشىمچە تولىمۇ ھەشەم ئىچىدە ئۆتكۈزۈلەرمىش. ئۇ يۇرتنىڭ بالىلىرى بىلەن بۇ يۇرتنىڭ بالىلىرى بۇ شەھەردىكى ساناقلىق بىر نەچچە رىستوران، ۋە تىكەت (بۇنىڭ مەنىسى كارائوكى ناخشا ئىيتىدىغان جاي دەپ قارايمەن بىلىدىم توغرىمىكىن تا ئىكەن) خانىلاردا ئۇچرىشىپ قالغىنىدا «ئاۋل بىز پۈتۈشكەن، سىلەردىن بىز كۆپ، بىزنىڭ يۇرتنىڭ داڭقىنى ئاڭلىمىغانمۇ دەرھال بىزگە بوشات» دەپ 3-دۇنيا ئۇرۇشىنى باشلىۋىتىۋەرمىش. مەنغۇ ھازىرغىچە ئۇنداق سورۇنلارغا بېرىپ باقمىدىم ئەمما شۇنداق ئاڭلىدىم، شىنجاڭدىن ئايرىلغان بولغاندىكىن، نېمە مېشىقا «بىز شىنجاڭلىق» دېمەي، «بىز ئۇيغۇرلىك، بىز بۇيەزلىك» دەپ ئايرىيمىز؟ ئادەتتە ھەر كۈن دەرس بولغاچقا يىراق جايدىكى بازارغا بارالماي، كەچتە دەرىستىن چۈشۈپ مەكتەپ ئالدىدىكى كەچلىك بازارغا بەزى ئۇششاق-چۈششەك نەرسىلەرنى ئالغىلى چىققىنىمىزدا «شىنجاڭلىق كەلدى، ئوغرى» دەپ ئارقىسىغا ئېسىۋالغان سومكىنى مەيدىسىگە ئېسىۋېلىشلار، ئارقا يانچۇقتەكى پۇلنى چىڭ سىقىمداپ ئالدىغا يۆتكىۋېلىشلار ھەردائىم بولۇپ تۇرىدىغان ئىشلار ئىدى. ياتاقتىكى قىزلار سىرتقا چىقسىلا مېنى بىللە چىقىشقا زورلايتتى.

بۇ زورلاشنىڭ سەۋەبىنى ئەمدى بىلىپ يەتتىم. يان تەرەپتە قېنىق شاپتۇل چېچكى رەڭلىك زەرلىك ياغلىقنى ئالدىدىن چېگكەن، پىشانە تەرىپىدىن ساپسىرىق بۇدرە چاچلىرى چىقىپ قالغان، ئاستىغا تار پادىچىلار شىمى، ۋە تەنتەربىيە ئايىغى كىيگەن قېنىق گىرىم قىلغان بىر قىز بىلەن 16 ياشلاردىكى بۇغداي ئۆڭ، تۆمۈر قالپاق كىيىۋالغاندەك چاچ قويۇۋالغان (باشقىلار بۇ چاچنى چىڭلۇڭباش دەيدىكەن) بىر بالا كۇسۇرلىشىپ ئالدى تەرەپتە ئېڭىشىپ بىر نەرسە كۆرۈۋاتقان بىر خەنزۇنىڭ يانچۇقنى كولاۋاتاتتى. شۇنداق چۆچۈپ كەتتىم. توۋا ئاۋۇ ياغلىق ئارتقان قىزنى تېخى «ھەمىشەم بولسا كىرەك، ئالدىدىكى بىر تۇتام چېچى ئىھتىياتسىزلىقتىن

چىقىپ قالغان ئوخشايدۇ» دەپتىكەنمەن. ئەسلى ئۇ... .

قۇيغا چاچلىرىم تىك تۇردى، ياغلىق ئارتىۋىلىپ ئوغۇرلۇق قىلىپ باشقا قىزىلارنىڭمۇ يۈزىنى تۆكە
ۋاتقان ئاشۇ ئۇيغۇر قىزىنى بىر تەستەك قويغۇم كەلدى. ئۇنىڭ بېشىدىكى شۇ ياغلىقنى يۇلۇپ
ئىلىۋەتكۈم كەلدى.

يەنە بىر تۇرۇپ «ئۆيگە قايتالماي، جاپادا قېلىپ مۇشۇ ئىشنى قىلىۋاتامدىغاندۇ يا؟» دېدىم.

بىز بىلەن بىللە چىققان خەنزۇ ئوقۇغۇچىلار بىلەن بىرگە ئوقۇيدىغان ئاچاش، ماڭا چۈشەندۈرۈ
پ: «سېلىم، ئۇ قىزلار ياغلىق ئارتىۋالسا، خەقلەر ئۇنى مۇسۇلمان ئىكەنغۇ دەپ بەك ئىھتىيات ق
ىلىپ كەتمەيدۇ، ئۇ قىز ئارامخۇدا سودىسىنى قىلىپ پۈتتۈرۋالدى» دېدى.

ھە ئەسلى مۇنداقكەندە، دېمەك ياغلىقمۇ بىرپايدىلىنىش قورالغا ئايلىنىپتۇ، كۆزلىرىم يەنە ياشقا
تولدى.

نامازغا تۇرغىنىمدا ئۇدۇللىق ياتاقتىن ۋاقى - جاقى ناخشا ئاۋازى ئاڭلاندى. بىز ناخشا مەستانىلىرى
ى بارغانچە دۆتلىشىپ، بۇلبۇلنى يىتىم قالدۇرۇپ، شۇملۇق ئەلچىسى ھۇقۇش ئالدىغا يۈگرەۋاتە
مىز، ئىشەكنىڭ ھاڭرىشىغا ھەۋەسلىنىپ قاراۋاتىمىز، ئەي! بىزنىڭ ئازغۇن روھلىرىمىز!!!؟ دۇئانى
يىغام بىلەن ئاخىرلاشتۇردۇم.

سەھەر ئۆزۈم يالغۇز كېتىۋاتىمەن... .

توڭگۇزدەك چىرقىراپ قويدۇ پات پات،

كەينىمدىن يېقىنلاپ جاللات ماشىنا.

كىلىۋەر تارتىنماي بولسا گەر مەيلىك،

تىنىمدە بولسا گەر سېنىڭ مەقسىتىڭ.

پاپ!!! پاپ!!

كىلىۋەر ھوي جاللات،

بەلگەڭنى بەرمەي .
جاق تويدۇم پانىدىن ،
ئىپ كەتكىن يۈچۈن .
گۇناھكار بەندە بوپ ياشاۋەرگەندىن ،
قساسم ئالايىمەن .
دوزاختا ياۋدىن ،
كۆيدۈرەي بوپ ياۋنى بىر ۋاخلىق ئوتۇن .

كۆزلىرىمدە يەنە ياش كەلكۈنى ، ھەتتا ماشىنىلارمۇ مېنى يەكلەۋاتىدۇ ، بوزەك قىلىۋاتىدۇ ، ئۆزۈم پاتقىدەك تىنچ بىر ماكان بۇ سوغۇق شەھەردىن تىپىلمايۋاتىدۇ .
مېنى تىخىمۇ ئەزگىنى ماۋۇ قۇياشى ئايلاپ كۆرۈنمەيدىغان تۈتەكلىك ئاسمانمۇ مەن بىلەن تەڭ يىغلاۋاتىدۇ . ئەزەلدىن كۈنلۈك ئالمايمەن . ياش تامچىلىرىم بىلەن بۇلۇتنىڭ كۆز ياشلىرى ئاداش بولۇپ بىرگە ئوينىدى .

ۋاقت -

دەبدەبىسىز ئۇزىتىلماقتا ،
ياش يالتىراپ تۇرغان كۆزۈمدىن .
مەن بىرەلمەي ئاڭا ھېچنىمە ،
ئۇ يىراقلار ئاستا مېنىڭدىن .
پايدا بەرمەس تەنھا ۋاقتنىڭ ،
زەنجىرسىمان قورشاشى ئارا .

ياتماقتىمەن غەمسىز ، خىرامان ،

بولغاچقىلا يۈرىكىم يارا .

ۋاقت ئۆتمەكتە ، بىر كۈن ، ئىككى كۈن ، بىر ئاي ، بىر يىل . . .

بىر يىل ئۆتتى ، بىر يىلنى سائەتكە سۇندۇرساق قانچا سائەت بولىدىغاندۇ؟ بۇنىغا ئەقلىم يېتىپ بولالمايدۇ ، ئىشقىلىپ تولىمۇ جىق ۋاقت ، بىر يىل ۋاقت ئىچىدە يىڭى تۇغۇلغان بىر بوۋاق تەمتىرەپ مېڭىشنى ئۆگىنىپ بولىدىغۇ دەيمەن .

مەنچۇ مەن؟ مەن نېمە ئۆگەندىم ، تېخى بىر يىل ئىلگىرى يىڭى كەلگەن ئوقۇغۇچى ئىدىم ، مانا ئەمدى بىرىنچى يىللىقنى تۈگىتىش ئالدىدا تۇرۇپتىمەن ، قولۇمدە دىيارىمغا قايتىش بىلىتى ، شۇ كىچىككىنە بىر بىلەت كۆزلىرىمگە شۇنچە سۆيۈملۈك بىلىنىپ كەتتى ، كەچ سائەت 12 دىن ئاشتە ي ئەمما ئۇخلىيالمىدىم ، ئۆيگە كىتىش خۇشاللىقى ئۇخلايمىدىمۇ؟

ياق!!!

بۇندىن ئىككى ئۈچ كۈن بۇرۇن بولغان ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن قىزلارنىڭ ۋەھشىيلەرچە ئۇرۇشى ، چاچ يۇلۇشۇشلىرى كاللامغا كىرىۋالدى .

بۇلارنى ئويلىغانسىرى قەلبىم مۇجۇپ ئاغرىدى ، كۆزلىرىمدىن يەنە ياش ئاقتى . ئاجرىتىپ قويايلى چىقىپ : « ياغلىق ئارتىدىغان تۇرۇپ ئۇرۇشقا چىقىدىغان ئۇرۇشقا » قا ئايلىنىدىم . ھېلىغۇ ئۆز مىللىتىمىز ، قېرىنداشلىرىمىز ، ئۇرۇشىدىكەن ، يات مىللەت كىشىلىرى ئۇرۇشىمۇ قىزىقىپ بولسىمۇ بېرىپ قاراپ باقىمىز ، ئاجرىتىپ قويغىمىز كىلىدىغۇ ، بۇ ئەقەللى قاندىن ي چۈشىنىدىغانلارنىڭ چىقىمىغىغا يەنە ياشلىرىم تۆكۈلدى .

تاققا - تۇققا ، ھەر خىل خىياللار قاينىمدا قاچانلاردا ئۇخلاپ قالغىنىمنى بىلمەيمەن .

ئاخىرقى ئىمپىتىھاندا بىسىمىلاھ دەپلا كاللامغا نېمە كەلسە شۇنى يېزىپ ، ئاق قوياي

ي چىقىپ كەتتىم ،

شۇنداق قىلىپ چۈشلۈك تاماقنى يەپ بولۇپ، پويىز ئىستانسىغا قاراپ يۈرۈپ كەتتۇق .
بىز ئولتۇرغان ۋاگوندا ئاساسلىقى ئوقۇغۇچىلارلا بار ئىدى ، نەرسە - كىرەكلەرنى ئۈستىگە
ئېلىۋاتقاندا ئارقا تەرەپتىن ئىتتىرىپ كىلىنگەن بىر نەرسە پۈتۈمنى قاتتىق سوقتى . ۋاي
جان! دەپ پۈتۈمنى تۇتقىنىمچە ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ قالدىم . ئەپسۇس ئۇ قىز ماڭا قارا
پمۇ قويمىي ، بىر ئىغىز كەچۈرۈم سورايمۇ قويمىي كىتىپ قالدى . ئىشتىنىمنىڭ پۇچقىنىم
نى قايرىپ قارىدىم ، قىپقىزىل سۈرۈلۈپ ، قان تەمچىپ تۇراتتى ، تىخى ئىشتىنىمنىڭ پۇچقى
نى چىرايلىق شەكىل چىقارغاندەك تۆت چاسا شەكىلدە يىرتىلغان ئىدى . جايمىدا پاچىم
منى قاماللاپ ئولتۇرۇپ كۆزلىرىمدىن ياش ئېقىپ كەتتى . ئاغرىققا ئەمەس ، يىڭى ئالغا
نى ئىشتىنىمنىڭ يىرتىلغىنىغا ئىچىم ئاغرىپ ئەمەس ، ئاشۇ قىزنىڭ پەرۋاسىزلىقىغا ، ئاغزىم
نى قاتتىقلىقىغا ئاچچىغىم كىلىپ ، جىلە بوپ يىغلىدىم .
بۇ ياشلىرىمۇ قىزىق ، ئازاپلانساممۇ تۆكۈلىدۇ ، جىلە بولساممۇ تۆكۈلىدۇ ، بەزىدە تېخى
، ئۆزۈم ئۈچۈن ئەمەس ، باشقىلار ئۈچۈن تۆكۈلىدۇ .

ئۈرۈمچىگە ئەتىسى چۈشكە يېقىن چۈشتۇق ، ھەدەم يۈگىرەپ ئالدىمغا كەلدى ، ئىككى د
وستۇمۇ ئالدىمغا كەلدى ، بىرى توردان تونۇشقان ئەرەپ تىلى ، كومپيوتېر بىلىملىرىگە پۇ
ختا بولغان دوستۇم س** ، بىرى تۈرك تىلى ، ئىنگىلىز تىلى قاتارلىقلاردا ماڭا ئىزچىل
ھەمدەمدە بولۇپ قوللاپ كىلىۋاتقان دوستۇم ب*** ئىدى ، ئۇلارنى كۆرۈپ تولىمۇ خۇ
شال بولدۇم .

بەزى ئىنسانلار توردىن ئىبارەت بۇ مەۋھۇم دۇنيادىمۇ ھەقىقىي دوستلۇق ، ھەتتا ھەقىقىي
مۇھەببەت ، كۆيىنىش دىگەنلەرنىڭمۇ بولىدىغانلىقىغا ئىشەنمىسە كىرەك .
ئادەم بولۇشنىڭ يوللىرىنى ئۆگىتىۋاتقان ئەڭ يىقىن دوستۇم بىلەنمۇ مانا مۇشۇ مەۋھۇم
دۇنيادا تونۇشقانمەن .

مۇشۇ مەۋھۇم دۇنيادا تونۇشۇپ، سىردىشىپ، پىكىرلىشىپ كىلىۋاتقان يەنە بىر دوستۇمدىن ئايرىلغاندا ئەڭ مۇھىم نەرسەمنى يۇتتۇرۇپ قويغاندەك كىچىك بالغا ئوخشاش ھۆڭرەپ يىغلىغانىمەن .

شۇنداق قىلىپ، ئۈرۈمچىدە تۇرغان بۇ قىستىغىنا بىر نەچچە كۈندە نۇرغۇن ئىشلارغا دۇچ كەلدىم . ئەڭ دەسلەپ ئۈرۈمچىنى شۇنداق ياقىتۇرۇپ قالغاندەك قىلدىم ، بىر ئىككى كۈندىن كىيىن ماڭا گۈزەل كۆرۈنگەن شۇ شەيئىلەرنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ ساختا ئىكەنلىكىدىن تونۇپ يەتتىم . ماڭا چىرايلىق كۆرۈنگەن شۇ ئورمانغا قىزلارنىڭ ئورمانغا بېشىغىلا قارايتىكەنمەن ، ئەمما تولىسى بېشىنى يۆگىۋالغان بىلەن ، باشقا ئەۋرەتلىرى بولغان بىلەن ، پاقالچاقلىرىنى ئوچۇق قويىدىكەن ئەمەسمۇ . چاچلىرىنى نامەھرەملەردىن ساقلاش ئۈچۈن ئورماندىن ئورمانغا بىلەن ئېسىلىشىپ ماڭىدىكەن ئەمەسمۇ ؟؟

بۇ ھالغا قاراپ ئىچىم سىيرىلدى ، ھەدەم ئوقۇۋاتقان كۈرۈسنىڭ ئالدىدا ئۇنى ساقلاپ تۇرغىنىدا 30 نەچچە ياشلار ئەتراپىدىكى قاپقارا ئۇزۇن ھىجراپلانغان بىر ھەدەش كۈلۈم سىرەپ ئالدىغا كەلدى .

« ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ! سىڭلىم ، خاپا بولماي بالامغا بىردەم قاراپ تۇرالارمىزۇ ؟ مەن كۇرۇستا كىتايىمنى ئۇنتۇپ قاپتىكەنمەن ، ئۈچىنچى قەۋەتكە بالامنى ئەپ چىقىپ بولغىچە ھېرىپ كەتكۈدەكمەن . » - دېدى .

« ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام » دەپ جاۋاپ قايتۇرۇپ بالىسىنى ئىلىپ قالدىم . بالا تولىمۇ ئوماق ئىدى ، ئۇنىڭدىن : « ئاپاڭ نېمە كۇرۇستا ئوقۇيدۇ ، سەن نېمىشقا ئوقۇمىدىڭ ؟ » دەپ سورىدىم . بالا چۈچۈك تىلدا : « ئاپام يوشچە ئۆگىنىدۇ ، مەن يا يوشچە بىلىمىشەم » دەپ كۈلدى . ئۇنىڭ گەپلىرىدىن ئاپىسىنىڭ روسچە ئۆگىنىدىغانلىقىنى بىلدىم .

ئاپىسى بىردەمدە چۈشتى ۋە كۈلۈپ تۇرۇپ : « سىزنى ئاۋارە قىلدىم ھە سىڭلىم ، ئەمدى ئۆيدە بو

لغاندىكىن بىكار تۇرغىچە ئانچە - مۇنچە بىر نەرسە ئۆگىنىپ قوياي كىيىنچە بالىنى تەربىيەلەشكە پ
ايدىسى بوپ قالار دەپ ، بىر نەچچە خىل تىل ئۆگىنىۋاتقاننىم ، بۇ بالىنى ئامالسىز كۇرۇسلارغا ئىلا
ىپ بارىمەن ، سىنىپنىڭ دەرىزىسىدىن ماراپ مېنى چاقىرىپ يۈرۈپ ، ئارام بەرمەيدۇ ، شۇنىڭ بىلەن قا
لغان كۇرۇسلارغا بارمايۋاتىمەن ، مۇشۇ روسچىغىلا بېرىۋاتىمەن » دېدى .

ئۇنىڭغا ئىچىمدە ئاپىرىن ئىيتماي تۇرالىدىم ، كىتىدىغاندا ئۇ ھەدەش بالىسىغا : « ھەدىڭىزگە خو
ش دەڭ » دېدى .

بالىسى يەنە كۈلۈپ تۇرۇپ ناھايىتى ئۆلچەملىك ئەرەپ تىلى تەلەپپۇزىدا : « ئەسسالامۇئەلەيكۇم »
دېدى .

ئاغزىمدىن مارشائاللاھ دىگەن گەپ چىقىپ كەتتى .

ئۈچ ياشلارغا كىرەي دىگەن بىر بالىنىڭ خوشلىشىش سۆزىگە ئەسسالامۇئەلەيكۇم سۆزىنى ئىشلىتىش
دىن تولمۇ تەسىرلەندىم . كۆزلىرىمدىن ياش ئەگىدى .

شۇنداق قىلىپ ئۈرۈمچىدە ھەر خىل ، ھەر يانغا ئادەملەرنى كۆرگەن بولىدۇم ، ئەمدى سەپىرىمنى داۋ
ام قىلىپ ، ئۆيۈمگە قايتىشىم كىرەك ئىدى .

پويىز ئىستانسىنىڭ كۈتۈش زالىدا ئولتۇرغىنىمدا 10 ياشلاردىكى ئاق سىرىق ، بۇدۇر چاچ بىر بالا :
« ئاچا ، قەشقەرگە بارىدىغان پويىزنىڭكىنى مۇشۇ يەردە ساقلامدۇ يا » دەپ سورىدى .

« ھەئە ! » دېدىم ، ئۇ بالىنىڭ « ئاچا » دېگەن سۆزى شۇنداق يېقىملىق تۇيۇلۇپ كەتتى ، ئۇ بالا ئاد
سى بىلەن ئۇدۇلۇمغا كىلىپ ئولتۇردى ، ئۇنىڭغا قاراپ كۈلۈمسىرەپ قويدۇم . ئۇنىڭ كىيىم - كىچەك
لىرىگە قاراپ شۇنداق كۈلگۈم كەلدى ، پۇتغا ئاپئاق تەنھەركەت ئايىغى ، ئاپئاق ئاسما مايكا ئۈست
گە ، دىڭىز ياقىسىنىڭ سۈرەتلىرى چۈشۈرۈلگەن كۆك رەڭلىك گۈللۈك ئالدى ئوچۇق كۆينەك ، پادىچە
لار ئىشتىنى كىيگەن بولۇپ ، سارغۇچ چاچلىرىنى شەكىل چىقىرىپ چىرايلىق تارىۋالغانىدى . ئۇنىڭ
شۇ تۇرقى جوڭگونىڭ قەدىمكى زامان كىنولىردىكى بايۋەتچىلەرنىڭ كىچىك بالىلىرىنى ئەسلىتەتتە

بىردەم تىلفۇنۇمغا قاراپ ئويىناپ ئولتۇرۇپ دىققەت قىلماي قاپتىمەن، ۋاراڭ - چۇرۇڭنى ئاڭلاپ بېش
مىنى كۆتۈرسەم ھېلىقى بالا ئىسەدەپ يىغلاۋاتاتتى، ئالدىدا شەپكە كىيگەن شەپكە ئاستىدىن قالايمەن
نقان چاچلىرى كۆرۈنۈپ تۇرغان يىقىمىسىز كۆرىنىدىغان بىر ئادەم ئۇنى ئۇرۇشقا تەمىشلىۋاتقاندى.
زالدىكى كىشىلەر ئۇ ئادەمنى تۇتۇۋېلىپ باشقا ئورۇنغا ئەپ كەتتى، بالا ئىسەدەپ يىغلايتتى، ئۇ يىغلا
نغاچ: « ئانا، مېنى چوڭنامنىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ قويۇڭ، شۇ يەردە تۇراي، بىكار تاماق، بىكار ياتاق
بولغاندىكىن شۇ يەردە، بۇ ئادەم بىلەن تۇرمايمەن مەن، مېنى سەندەك بالام يوق دەپ نەچچە قې
تىم تىللىدى، ئەمدى قوپۇپ ئاپىراتمىغا بىر تال سۈرەت لىنتىسى ئېلىپ بىرىڭ دېيىشىمگە سەكرەپ
قوپۇپ ئۇرۇپ كەتتى، مېنىڭمۇ ئۇنداق دادام يوق، ئۆزى قاچان قارسا تاپقان پۇلغا ھاراق ئىچسە
بولدىكىن، ماڭا بىر تال بىر نەرسە ئېلىپ بېرىشكە چىدىمامدىكەن، كارىم يوق مېنى چوڭ ئانامنى
ڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ قويۇڭ » دەپ يەنى يېغىسىنى داۋام قىلدى .

ئانىسى ئۇنىڭ يېشىنى ياغلىقىنىڭ ئۇچى بىلەن سۈرتەتتى، بالا ھىچ توختايدىغاندەك قىلمايتتى، يۇق
رى سۆزلىرىنى تەكرارلاپ يىغلاۋەردى. بالىنىڭ لەۋلىرىدىن قان ئېقىۋاتاتتى، ئۇنىڭغا قاراپ ئولتۇرۇپ
كۆزلىرىمدىن تارام - تارام ياش تۆكۈلدى .

كالىمدا، دادام - ئانام شۇنچە ياخشى مۇئامىلە قىلىۋاتسىمۇ، بىزنى قاقشىتىۋاتقان ئېنىم، دادىسىدىن
ن تاياق يەۋاتقان بۇبالا سېلىشتۇرما بولدى .

كۆزلىرىمدىن تۆكۈلىۋاتقان ياشلارنى سەزمەپتىمەن، بىر چاغدا يىغلاۋاتقان بالا كۆزلىرىنى يوغان ۋ
ېچىپ ماڭا قاراپ تۇرۇپ قاپتۇ، ئىتتىڭ كۆز ياشلىرىمنى سۈرتۈپ باشقا تەرەپكە قارىۋالدىم. بىردەمدە
ە بىلەت تەكشۈرۈشنى باشلىدى، يۈك - تاقلىرىمىزنى سۆرەپ پويىزغا چىقتۇق .

ئورنۇمغا كىلىپ ئولتۇرۇپمۇ يەنە بايىقى كۆرۈنۈش كۆز - ئالدىمدىن كەتمىدى، كۆزلىرىمدىن ياش
قۇرىمىدى. بىزبەك كىيىن تەتىل قىلغان بولغاچ، ئوقۇغۇچىلار ۋاگونىدا، ئوقۇغۇچىلار بىلەن بىللە
ماڭالمىپتىمەن، ئەتراپىمدا تۇغقان يوقلاشقا ماڭغان دېھقانلار، ئىشلەمچىلىككە ماڭغان خەنزۇلار جىق
ئىدى. بىر ئايالنىڭ قوپال سەت تىللىرى، ۋارقىراشلىرى دىققىتىمنى چاچتى، بۇرۇلۇپ قارىسام 40 ي

اشلارغا كىرگەن بۇغداي ئۆڭ، دېھقان سۈپەت بىر ئايال بالىسىنى ھەدەپ ئۇرۇۋاتاتتى، قۇچاقتىكى ئىككى ياشلارغىمۇ بارمىغان قىز چىرقىراپ يىغلايتتى، ئايال : « يىغلىماۋا شۇم، ئادەمگە بىردەم ئارا مېچىلىق بەرمەيسەن، جىم يېتىپ ئۇخلاپ قالساڭ بولمامدا، بېشىمنى ئاغرىتىقچە، يىغلىما، ھىلى بە كار دەرىزىدىن چۆرىۋىتىمەن » دەپ ۋارقىرىدى. ئۇ ئايالنىڭ ۋارقىراشلىرى كەيپىمنى ئۇچاردى.

كىچىككەنە بالا بىلەن تەڭ بولۇپ ئاشۇنداق تىللاش كىتەمدۇ؟

ھەي ! تەربىيەسىزلىك ، مۇشۇنداق ئانا بالىسىنى قانداقمۇ ياخشى تەربىيەلەپ چىقار، ئۇنىڭ تەربىيە

يىلگەن بالىسى قانداق ئەسكى خۇيلۇق بولۇپ چىقار؟

مەنچۇ؟ مەن ؟ مەنمۇ بەلكىم بىر قانچە يىلدىن مۇشۇنداق ئىشلارغا دۇچ كىلەرمەن؟ مېنىڭ تەربىيە

يىلگەن بالام قانداق چوڭ بولار؟ ئۇنىڭغا نېمىلەرنى ئۆگىتەلەرمەن؟ جەمئىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا ئە

گىشىپ يوقىلىپ كىتىۋاتقان بىزدىكى ئەنئەنە، مىللى روھ قاتارلىقلانى پەرزەنتىمنىڭ قېنىدا ساقلاپ

قالارلامەنمۇ؟ خىيال دەرياسىغا غەرق بولدۇم، كەلگۈسۈمنى خىيال قىلىشقا باشلىدىم .

داغدۇغىسىز ئاھ مېنىڭ روھىم،

تەبىرىكىلمەس مېنى ھىچكىم .

سورۇنى يوق سۆزمەن ناتىقمەن ،

« گاچا » دۇرمەن ، سۆزلەيدۇ دىلىم .

مەن ئاقكۆڭۈل ساددا ئايالىمەن ،

قوشنىلارنىڭ ئىشرەتلىرىگە .

قىزىقىسىنىپ ئاستا مارايىمەن ،

ئالا - تاغىل سەكرەيدۇ بالام .

(نازىركومنى بىلمەيدۇ ئەسلا)

مەن شۇندىلا تونۇپ ئۆزەمنى ،

ئۆكۈنمەن -

ئۆلگۈرەلمەي دېيىشكە « ئەستا »

ئەنسىرەيمەن -

ئۆزۈمدىن ئەمەس .

كەلگۈسۈمنىڭ «غوجا» سى بولمىش .

ئەبجەش كوچىدا قالغان بالامدىن .

بەك يامانكەن ، بەك يامان ئىمىش ،

21 - ئەسردىكى يوقىتىش روھى .

بالام ئامان قالارمۇ زادى؟؟؟

ئۇف!!! بۇلارنى ئويلىغانچە يەنە كۆزلىرىمدە ياش كەلكۈنى يامىردى .

مېنىڭ كەلگۈسۈم ، بالامنىڭ كەلگۈسى مۇشۇنداق بوپ قالسا قانداقمۇ قىلارمەن ؟ ئۇ چاغدا بۇنىڭ

سەۋىبىنى كىمگە دۆڭگەيمەن ، زامانغىمۇ ؟ ئادەملەرگىمۇ؟؟؟

نېمە ئىش بولسا ، قىلىدىغاننى قىلىپ قىلىۋېلىپ : « قانداق قىلىمىز ئەمدى ، كىم بىزنى مۇشۇنداق

تەرەققى قىلغان زاماندا ياشىسۇن دەپتىكەن ، بۇ ئىشلار شۇ زاماننىڭ تەلىپى بىلەن مۇشۇنداق بوپ

قالدى » دەپ گۆشۈرۈپ ئولتۇرۇشقا بىز بەك ئۈستىغۇ ؟

مۇشۇ بىز ئىنسانلارنىڭ بۇرۇنقى ساختىلىق ئارلاشمىغان تەبىئى ھالىتىنى مۇمكىن بولسا بىر

كۆرەلسەمىز ، بىر قېتىملىق كۈلۈمسىرەشكىمۇ ۋاقىت چىقىرالماي ئالدىراش ، ئالدىراش دەپ چېپىپ

يۈرۈۋاتقان بۇ زامانىمىزدىن زىرىكتىم .

كىروران شەھرى ،

يۈرىكىمنىڭ ئالبۇملىرىغا .

تولۇپ كەتتى سېنىڭ سۈرىتىڭ ،
ۋىسال دېگەن قانداق نەرسىدۇ ؟
بەك زىرىكتىم ھىجران دېگەندىن ،
ۋاپاسىزگەن دۇنيا دېگەنغۇ ؟!
قېچىپ كەتسەم دەيمەن بۇ يەردىن ،
قۇچاق ئېچىپ قارشى ئالارمۇ ؟
ماكان تۇتسام تەكلىماكاندىن ،
قايتا قۇرسام كىروران شەھرىنى .
قۇملۇق بېسىپ كىتەرمۇ يەنە ؟!
ئەنسىرەيمەن شۇندىن ھەمىشە .

مانا مۇشۇنداق ئۇ يەردە تېخى ياشىيالىمىسام ، يا بۇ يەردە ياشىيالىمىسام .

بىنا سالىسام قۇياش نۇرىنى توسىۋالسا ، كەپىگە بېرىۋالسام تەرەققىيات بورانلىرى كەپمەنى ئۇچۇرتۇ

پ كىتىۋاتسا . . . . . مەن يىغلىماي كىم يىغلىسۇن ؟ ؟ ؟

كۆزلىرىمدىن سرغىيدۇ ئارمان ،
ۋۇجۇدۇمنى غاجار بىر ئازاب .
ئاچچىق ھېستى تىترەر لەۋلىرىم ،
پۈچەكلەنگەن سايەمگە قاراپ .

كۆزلىرىمدىكى ياش نېمە ئۈچۈن تۈگىمەيدۇ ؟ ئەجىبا مېنى ياش تۆكۈشكە مەجبۇر قىلىۋاتقان مۇشۇ

سانسىز ئىشلار تۈگىگەندە ئاندىن توختامدىغاندۇ ؟ ياكى يۈرەك سوقۇشتىن توختىغاندا ئاندىن تو

ختامدىغاندۇ؟ بۇنى ھىچ بىلمىدىم. مېنىڭچە بولسىغۇ يېتىپ يىسە تاغمۇ توشمىغاندەك ، يىغلاۋەر

سە بۇ ياشلارمۇ تۈگەپ كىتىشى كىرەك ئىدى .

مەن پەقەت مۇشۇ بىر يىل ئىچىدىكى سان - ساناقسىز يىغامنىڭ سەۋەبلىرىدىن ئېسىمدە قالغانلىرىنى

ى شۇنداقلا ، پەرەز قىلىپ باققان كەلگۈسۈمدىكى بىر نەچچە قېتىملىق يىغامنى يېزىپ چىقىپتىمە

• ن

ۋۇجۇدۇمدىن چىقىرىپ بوران ،

مۇداپىئە خادىمى تىز كەل .

يامرىماقتا مەلەك كۆزىدە ،

ياش كەلكۈنى ھەركۈنى ھەرئان .

سىزنىڭ كۆزلىرىڭىز نېمە ئۈچۈن ياش يۇقى ؟

بۇنىڭ سەۋەبىنى دەپ بىرەلەمسىز؟ مەن بىلەن بىللە ئولتۇرۇپ ئازابلىنالمىسىز؟

تارىخ : 2010 - يىلى 15 - ئىيۇلدىن 27 - ئىيۇلغىچە يېزىلدى .